

condat. Et quando monasterii clausuram ad visitandum intraverit, duos religiosos et idoneos socios secum ducat, qui videlicet socii simul maneant, et dum fuerit intra claustrum, ab invicem nullatenus separentur. Visitator autem, regula prius lecta et exposita, ab abbatisa sigillum recipiat, quod ipsa sibi assignare, et absolutionem et concessionem ab abbatisae ministerio petere, absolute ac libere teneatur. Quae si communem vitam non poterit ducere, vel noluerit, per eundem visitatorem a suo regimine absolvatur, nisi sua mora in officio monasterio dispendiosa non esset, sed necessaria, vel evidenter utilis appareret. Absolvatur etiam per eundem, si alias non idonea, vel insufficiens ad monasterii regimen videatur; et hoc fiat secundum formam et modum, quos a cardinali supradicto receperit visitator, qui tam de ipsius abbatisae, quam sororum statu, et observantia suae religionis, ab omnibus generaliter et specialiter a singulis inquirat studiosius veritatem, et ubi aliquid reformandum vel corrigendum invenerit, zelo charitatis et amore iustitiae, cum discretionem corrigat et reformet, tam in capite, quam in membris, sicut melius viderit expedire. Excessus autem, qui fuerit sufficienter correctus a visitatore, nullatenus iterum corrigatur. Quod si aliquid tale sibi occurrerit, quod per se nequeat emendare, ad superiorem referat, ut corrigatur sicut expedit, eius consilio ac praecepto. Caveat autem abbatisa, ne a se vel ab aliis sororibus, status sui monasterii visitatori aliquatenus abscondatur, quia malum esset indicium, et offensa graviter punianda. Imo volumus et mandamus, ut ea quae secundum vitae suae formam et regularem observantiam, instituenda vel emendanda fuerint, publice ac privatim, sicut melius viderit faciendum, visitatori suggerant et proponant, cui teneantur in omnibus, quae ad officium suae visitationis pertinent, firmiter obedire. Quae autem aliter fecerint,

a visitatore, tam abbatisa, quam aliae, debite, prout convenit, puniantur. Omnes autem tam abbatisa, quam sorores, considerent et caveant diligenter, ut nihil aliud, quam amor divinus et suarum sororum correctio ac monasterii reformatio eas moveat ad loquendum. Modum autem loquendi visitator custodiat supradictum, ut videlicet, aut cum omnibus aut cum pluribus simul loquatur, vel secrete cum una, aliis tamen, ad minus duabus, in aspectu eius non longe sedentibus, ut per omnia bonae famae integritas conservetur, nisi ad locutorium cum una vel pluribus loqui voluerit de iis, quae ad officium suum pertinere noscantur. Idem etiam visitator, tam cappellanum, quam conversos, et caeteros de familia extrinseca monasterii visitet, et in eis corrigat et reformet, quae correctionis et reformationis officio noverit indigere; poenas tam amotionis perpetuae a monasterio, licentiando professos ad alia monasteria vel ordines, sicut viderit expedire, quam alias, prout culpae gravitas et qualitas exegerit, imponendo. Ut autem non graventur monasteria in expensis, et visitator omnem notam cuiuspiam suspicionis evitet, volumus omnino, quod visitator, de visitationis officio, quam citius commode poterit, se studeat expedire, quanto rarius absque sui officii dispendio poterit, monasterii clausuram intrinsecus ingressurus.

CAP. 25.

Verum ne ab observantia praesentis regulae sive formulae suprascriptae (quam uniformiter ubique ab omnibus volumus et mandamus diligentius observari), pro defectu certi regiminis in posterum recedere vos contingat; aut sub diversorum magisterio, vivendi modus incurrere differentes, dilecto fratri nostro I. Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diacono cardinali, gubernatori, protectori et correctori ordinis fratrum Minorum, curam et regimen vestri ordinis, necnon et perso-

De cardinali protectoris auctoritate.

narum in eis degentium, scilicet capellanorum et conversorum et familiarium, plene duximus committenda, statuentes, ut sub erus, et aliorum cardinalium, qui fuerint pro tempore, gubernationi, protectioni atque correctioni eorumdem fratrum ordinis a Sede Apostolica deputati, obedientia et cura et regimine debeat de caetero permanere, quibus teneamini firmiter obedire. Et ipsi animarum vestrarum sollicitudinem gerentes et curam, eisdem monasteriis et personis degentibus in eis, cappellanis, conversis et familiae tam per se, quam per viros idoneos, quoties expedire viderint, visitationis officium impendere studeant, corrigendo et reformando ibidem, tam in capite, quam in membris, quae correctionis et reformationis officio noverint indigere. Instituant nihilominus et destituant, ordinent, statuunt et disponant, prout secundum Deum viderint expedire.

CAP. 26.

Regulae observantia.

Ut autem vos in hac regula sive formula tamquam in speculo possitis inspicere, nec per oblivionem aliquid negligatis, semel vobis in qualibet quindena legatur, et ubi vos inveneritis ea, quae scripta sunt, facere, agite gratias Deo honorum omnium largitori. Ubi autem sibi quaecumque viderit aliquid deesse, doleat de praeterito, et caveat de futuro; orans ut ei debitum dimittatur, et in tentationem deinceps non inducatur.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostrae institutionis, declarationis et constitutionis paginam infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum apud Urbem Veterem, decimo quinto kalendas novembris, pontificatus nostri anno tertio.

Dat. die 18 octobris 1264, pontif. anno III.

Bull. Rom. Vol. III. 91

CLEMENS IV

PAPA CLXXXIII

Anno Domini MCCLXV.

Guido, natione Gallus, ex Oppido S. Egidii ad Rhodani ripam in provincia Narbonensi, nobili familia Grossa, patre Fulcodio, antea Aniciensis episcopus, deinde archiepiscopus Narbonensis, mox S. R. E. cardinalis Sabinensis, electus est Viterbii Romanus Pontifex mense februario anno 1265, et die 22 (1) eiusdem coronatus, Clementis IV sumpto nomine. Sedit in pontificatu annos III, menses IX, dies VII (2), imperante in Oriente Michaele Palaeologo. Obiit Viterbii die 29 novembris anno 1268, et sepultus est ibidem in ecclesia fratrum Praedicatorum. Vacavit sedes annos fere III.

I.

Encyclicis litteris omnes Ecclesiarum praelatos ad implorandam divinam opem pro Ecclesia bene gubernanda incitat (3).

SUMMARIUM

Dies obitus Urbani PP. — Clementis electio.

Clemens episcopus servus servorum Dei.

His diebus felicitis recordationis Urbano Papa praedecessore nostro sexto nonas octobris viam universae carnis ingresso, et sicut de largissima Dei pietate confidimus, post labores ad praemium evocato, tantique patris defuncti corpore, prout est iuris et moris, cum honore et

(1) Electioni Clementis assignari certus dies non potest, nisi assentiendum videatur Baronio, qui teste Raynaldo in schedis asserit eundem electum die 9 februarii. (2) A coronationis die computandos. (3) Ex Raynaldo ad annum 1265, § 4.

Dies obitus Urbani PP.

II.

Constitutio, per quam declaratur Angliae regem eiusque filium Edmundum nunquam fuisse veros Regni Siciliae possessores (1).

SUMMARIUM

1. Habitus tractatus inter S. A. et Angliae regem de regno Siciliae eius filio concedendo. — Relato itaque per legatum apostol. regnum Ædundo fuisse concessum; — 2. Concessionemque huiusmodi per Innocent. IV fuisse confirmatam; — Alexander IV eam roboravit: nonnullas adiiciens condiciones sub caducitate; — 3. Sed hisce non adimpletis conditionibus; — 4. Vacua declaratur supradicta concessio. — 5. Vana omnino et nulla Innocentii PP. concessio; — 6 et 7. Et quare. — 8. Ab Urbano PP. dies eis indicta ad rationes, si quas haberent, proferendas. — Haec citatio non impedit, quominus S. A. de eodem regno disponere pro libito possit. — Declarat Clemens liberum sibi de eo disponere. — 9. Nullumque ius super illo Angliae regi esse, vel eius filio. — Robur huic declarationi adiicit. — Clausulae. — Clement. PP. et S. R. E. card. subscriptiones.

Clemens episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Olim regno Siciliae ad dispositionem et ordinationem Apostolicae Sedis, ad quam specialiter pertinet, cum iuribus, districtibus et pertinentiis suis plene ac libere devoluto; ac Sede ipsa circa statum ipsius regni sollicite cogitante, illiusque regimen alicui catholico et devoto principi cupiente committere, qui ad laudem Dei, honorem et pacem Ecclesiae, ac tranquillitatem et profectum fidelium ipsius regni eius solio praesideret; tandem inter Sedem ipsam et charissimum in Christo filium nostrum Henricum illustrem regem Angliae, de regno ipso in feudum dilecto filio nobili viro Edmundo, eiusdem regis nato, sub

Habitus tractatus inter S. A. et Angliae regem de regno Siciliae eius filio concedendo.

(1) Ex Dacherii Spicileg., n. e., tom. III, pag. 646

certis conditionibus concedendo, habitus est tractatus. Et quia rex ipse multa erga Romanam Ecclesiam devotione refulget, suumque genus fidei semper claruit puritate, providit tunc Sedes ipsa cum eodem rege tractatum huiusmodi consummare: unde relato et exposito ex parte ipsius Edmundi fel. recordat. Alexandro Papae quarto praedecessori nostro, quod dilectus filius magister Albertus notarius noster tunc Apostolicae Sedis legatus eidem Edmundo et haeredibus suis praedictum regnum Siciliae, ac totam terram, quae est citra Farum, usque ad confinia terrarum ipsius Ecclesiae Romanae cum omnibus iuribus, honoribus, districtibus et pertinentiis suis (exceptis civitate Beneventana, cum ipsis iuribus et pertinentiis universis) in feudum de speciali auctoritate et mandato fel. recordat. Innocentii Papae quarti praedecessoris nostri concesserat, salvis libertatibus et immunitatibus Ecclesiarum praedictorum regni et terrae, tam in electionibus, quam in aliis spectantibus ad easdem.

Concessionemque huiusmodi per Innoc. IV fuisse confirmatam:

Alexander IV eam roboravit nonnullas adiiciens condiciones sub caducitate.

§ 2. Quodque idem Innocentius praedecessor concessionem huiusmodi, supplendo defectum si quis in ea fuerit, de plenitudine potestatis auctoritate apostolica confirmarat eidem Edmundo, regnum et terram praedicta in feudum de novo concedens, prout in suis litteris dicebatur plenius contineri. Praefatus Alexander praedecessor concessionem et confirmationem huiusmodi, sub conditionibus in privilegio apostolico inde confecto expressis, ratas et gratas habens, ipsas de fratrum suorum approbavit consilio et assensu; et sub eisdem conditionibus illas auctoritate apostolica innovans, regnum et terram praedicta, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, de fratrum ipsorum consensu, dicto Edmundo ac eius haeredibus utriusque sexus in feudum sub eisdem conditionibus perpetuo concessit et etiam confirmavit. Reservavit autem expresse in eodem pri-

viligio sibi, et in sua voluntate et potestate remansit dicere, pronunciare vel proferre in scriptis vel sine scriptis, de consilio vel sine consilio fratrum suorum, praedictis rege et Edmundo ac alio etiam quocumque, cuius forsitan interesset, nequaquam vocatis, et absque omni iuris solemnitate, approbationem, innovationem, concessionem, confirmationem huiusmodi, quas praefatis Edmundo et haeredibus sub certis conditionibus faciebat, vacuas omnino esse, nullumque robur vel valorem habere, aut revocare, cassare et irritare ipsas, et cassas et irritas nuntiare, si memoratus rex quasdam ex dictis conditionibus, statutis terminis, non impletet; ita quod post huiusmodi pronuntiationem seu irritationem vel dictum, praefatae approbationis innovatio, concessio et confirmatio nullius essent vel haberentur efficaciae vel momenti.

§ 3. Et licet praedicta Sedes plurimum affectaverit, adhibendo quam potuit diligentiam, quod ipsius regni negotium pietatis, rege ac Edmundo prosequentibus illud, laudabiliter proficeret, et per illorum studia et auxilia successibus convalesceret prosperis, et processibus promoveretur optatis, idque diutius exuberante circa ipsos apostolica gratia, non sine innumeris et magnis dispendiis, gravibusque periculis et dolenda iactura eiusdem negotii expectarit; eis tamen omnino deficientibus, nec opem aut operam promotioni dicti negotii praebentibus opportuna, neque condiciones adimplentibus supradictas, ipsum negotium speratis suffragiis non adiutum, et continuis impugnatum adversis, profectum non habuit, sed multis debilitatum defectibus periculose languit, et Ecclesia incurrente ac sustinente pro hoc maxima detrimenta.

§ 4. Quia igitur manifestum est et notorium praedictas non fuisse condiciones impletas, et liberum est nobis, et in nostra voluntate ac potestate consistit, eisdem conditionibus non impletis, dicere, pronuntiare

Ad hisce non adimplatis conditionibus

Vacua declaratur supradicta concessio.

reverentia ecclesiasticae tradito sepulturae, episcopi, presbyteri et diaconi cardinales habito super futuri Pontificis electione tractatu, in nos tandem, licet immeritos, de legatione, quam susceperamus in Angliam, redeuntes, et per aliqua terrarum spatia ab Apostolica Sede remotos suos oculos iniecerunt, nos in Ecclesiae Romanae Pontificem eligentes. Cumque demum Perusium venissemus (1), et insufficientiae nostrae multiplicis non ignari, tam importabilis oneris ferre sarcinam, tamque eminentis honoris fastigium conscendere merito formidantes, demum ad concordium fratrum instantiam tanto supposuimus oneri humeros imbecilles: sollicitudinem nostram proicientes in illum, et in Eo figentes anchoram spei nostrae, qui dat lasso virtutem, et iis qui non sunt, fortitudinem et robur multiplicat, infirma mundi nonnumquam eligens, ut ad sui nominis gloriam fortia quaeque confundat.

Rogamus itaque universitatem vestram, et per Dei misericordiam obsecramus, quatenus pensato prudenter, quod vobis praemium supernae charitatis acquiritis, si circa nos divina patientia generalis Ecclesiae regimini praesidentes, plenae devotionis studium exponatis, ab Illo, cuius admiranda potentia per gratiam dat esse fortissimam quae sunt fragilia per naturam, impetretis orationum auxilio, ut sollicitudinem nobis ab Ipso creditam sic exequamur exemplis et meritis, quod inde accretat nomini suo gloria, christianus populus salute et tranquillitate proficiat, et tandem nobis ac vobis aeterni luminis claritas illucescat etc.

Datum Perusii octavo kalendas martii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 22 februarii 1265, pontif. anno 1.

(1) Ex his argui potest, Clementem consecratum esse Pontificem Perusii.

in scriptis, vel sine scriptis, de consilio vel sine consilio fratrum nostrorum, praedicto rege ac Edmundo, et quocumque alio non vocatis, et absque omni iuris solemnitate, praefatas approbationem, innovationem, concessionem et confirmationem vacuas prorsus esse, aut revocare ipsas et irritas nuntiare, sicut in ipso privilegio est expressum: nos habito nihilominus fratrum nostrorum consilio et assensu, auctoritate apostolica sententialiter dicimus, pronuntiamus et proferimus praedictas approbationem et innovationem, concessionem et confirmationem vacuas esse omnino, nullumque robur vel valorem habere, ac revocamus, cassamus et irritamus easdem, et cassas et irritas nuntiamus, ita quod deinceps nullius sint vel habeantur efficaciae seu momenti.

§ 5. Memorata vero concessio, quae de regno et terra praefatis a praedicto notario, et eiusdem concessionis confirmatio, ac nova de illis concessio, quae a dicto Innocentio Papa de fratrum suorum consilio, nominato Edmundo et eius haeredibus factae fuisse dicuntur, in nullo sibi prodesse ac nullum conferre ius, nullamque utilitatem eidem praestare possunt, nec ullum commodum aut adminiculum vel favorem, cum ab eodem notario talis concessio nunquam processerit, et constet ipsum concessionem huiusmodi non fecisse. Nec prodest, nec iuvat, si forsitan huius concessionis tenor eiusdem Innocentii Papae litteris ostendatur insertus, qui facti non continet veritatem insertionem huiusmodi, quae non ad publicationem, sed ad confirmationem facta existit, ad probationem minime suffragante; nec confirmatio et suppletio ipsius Innocentii Papae, si sequuntur fuerint, potuerunt praebere concessionem, quae revera nequaquam praecesserat, nec facta fuerat, vim aliquam seu efficaciam vel vigorem; nec suo interventu efficere, quod falsum foret verum, vel id, quod vere non erat, haberet essentiae veritatem: ipsaque confirmatio et suppletio,

ac praedicta eiusdem Innocentii Papae nova concessio invalidae sunt penitus et inanes, utpote nullam omnino habentes radicem nec aliquod fundamentum.

§ 6. In iis enim hoc intendebat et agebat idem Innocentius, ut huiusmodi processum memorati notarii firmiter roboraret, cui (cum nullatenus intervenisset) nullus profecto poterat dari robur; et quod fabricatur, cum struitur vel componitur super eo, quod existentiam nullam habet, solidum quidem et stabile non est, sed instabile totaliter et infirmum. At etsi huiusmodi praedicti notarii concessio, quam de speciali auctoritate ac mandato eiusdem Innocentii praecessisse asseritur, facta fuisset; nihilominus tamen vacua et inefficax prorsus esset; cum conditiones apponendae, quarum expressionem et declarationem idem notarius in ipsa concessione reservasse arbitrio certarum dicitur personarum, expressae vel declaratae per ipsas personas non fuerint, nec possint amodo declarari, aliquibus personarum ipsarum de medio iam sublatis, quibus, et reliquis superstitionibus, quod simul id facerent, fuerat reservatum; et hoc ipsum de praefata nova concessione ipsius Innocentii merito dici potest, cum idem innovando praemissam eiusdem notarii concessionem, seu quae prius ille concessisse dicebatur, noviter concedendo, ab ipsius intentione notarii, quoad conditiones inserendas minime recesserit, sed fuerit eam potius prosecutus, quamvis, et alias rationabiliter impugnetur, cum Sedes Apostolica in agendis iam arduis multam servare consueverit gravitatem, et ad concessionem rerum sic grandium et sublimium sine maturo consilio et deliberatione solemniter ac expresso consensu cardinalium non procedat.

§ 7. Illa denique collatio sive concessio, quam dictus notarius quibusdam a praefato rege constitutis procuratoribus fecisse dicitur, de iam dicto regno tenendo in feudum a memorato Edmundo sub conditionibus per ipsum notarium

Et quare.

et quosdam alios ordinandis, de quibus conditum extiterat, quorumque iam aliqui sunt defuncti: adiecto in ipsa, quod si praedictus Innocentius Papa eam gratam et ratam haberet, et ex certa scientia litterarum ipsius notarii super illa confectarum tenorem de verbo ad verbum suis litteris insereret, valida esset et firma, alioquin cassa et irrita haberetur, et nullius esset omnino momenti, valorem non haberet aliquem vel vigorem; praesertim quia conditiones ipsae, nec ordinatae postea fuerunt, nec possunt ulterius ordinari, sicut ad irritationem alterius concessionis superius est expositum; nec apparet, neque ostenditur huiusmodi collatio seu concessio per eundem Innocentium confirmata: quare praemissa etiam si forte ipsa, vel aliqua ex eis apparere vel ostendi contingeret, nullum prorsus valorem nullamque firmitatem haberent, nec possent Ecclesiae Romanae circa liberam ipsius regni dispositionem inferre alienius obstaculi nocumentum.

§ 8. Et quamquam fel. record. Urbanus Papa quartus, praedecessor noster, reservata sibi tractandi, disponendi et ordinandi de ipso regno cum quovis alio principe, vel cum quacumque alia persona mallet, sua eiusdemque Ecclesiae libertate, praefatos regem et Edmundo, de fratrum suorum consilio, auctoritate apostolica per suas citaverit litteras, ut si forsitan in praedicto regno, per quamcumque concessionem sive collationem eis, vel ipsorum alteri de praedicto regno ab Apostolica Sede, vel eius nuntiis seu legatis factam, vel ex quacumque alia causa, crederent se aliquod ius habere, infra quatuor menses a die receptionis litterarum ipsarum, quos eis pro peremptorio assignavit termino, per se vel personas idoneas de toto negotio sufficienter instructas, cum omnibus iuribus et monumentis suis apostolico se conspectui praesentarent proposituri ius suum, si quod se in praedicto regno Siciliae habere confiderent, ac facturi de illo fidem

Ab Urbano PP. dies eis indicia ad rationes, si quis haberent, preferendas.

plenariam et iustam sententiam recepturi. Huiusmodi tamen citatio et talis causae vel quaestionis suspicio nequaquam impedire possunt super eiusmodi regni ordinatione ipsius Ecclesiae libertatem; cum nec litigiosum factum sit ipsum regnum, de cuius profecto dominio inter petentem et possessorem quaestio non movetur, nec etiam rebus sic se habentibus, ut nunc sunt, inter eandem Ecclesiam et praefatum regem Angliae vel dictum Edmundo super ipsius regni dominio his posset institui; eiusdem regni possessione nec apud nos, nec apud ipsos, vel eorum alterum existente; quae sunt iure cavetur, reali parit et parat adversarium actioni; praesertim cum idem Urbanus, qui securus et certus erat, quod de praedicto regno libere disponere poterat, in huiusmodi citatione, quae de ipsius affluente gratia et benignitate processit, libertatem tractandi, disponendi et ordinandi de ipso regno sibi expresse curaverit reservare. Consideratis itaque praemissis omnibus diligenter, et attenta examinatione discussis, ac vigilantissimo studio comprehensis, necnon solerter Ecclesiae Romanae perquisitis et inspectis registis, et ipsius Innocentii PP. ac praedicti notarii processibus, super eodem regno circa praedictam Edmundo habitis, perfecte visis et examinatis, et intente auditis dictis et assertionibus antiquorum ipsius Ecclesiae cardinalium, necnon et ipsius notarii, ac aliorum fide dignorum de ipsa Ecclesia, qui de toto negotio et processibus huiusmodi plenam notitiam habuerunt, ac plenarie intellectis ipsius Ecclesiae super hoc validis munimentis, et pensatis vigilantissime omnibus, quae in iis attendenda forent, et cognita plenius veritate; auctoritate apostolica de fratrum nostrorum consilio et assensu declaramus, manifestamus, notificamus et denuntiamus, quod licitum et liberum omnino est nobis et Ecclesiae Romanae de praefatis regno Siciliae et terra, omnibusque suis iuribus, districtibus et per-

Haec citatio non impedit, quominus S. A. de eodem regno disponere pro libito possit.

Declarat Clemens liberum sibi de eo disponere.

Vana omnino et nulla Innocentii PP. concessio.

inentiis, quae quidem ad nos et eandem Ecclesiam specialiter et plenarie spectant, disponere, providere, statuere et ordinare, quodque libere ac plene, absque omni ambiguitate, secunda conscientia possumus ipsa in feudum concedere, ac eorum regimen et gubernationem committere prout nobis et ipsi Ecclesiae placuerit et viderimus expedire.

§ 9. Et quod supradictus Edmundus et praefatus rex Angliae, cui nulla tamquam a Sede Apostolica, vel de ipsius mandato aut autoritate de ipsius regno collatio vel concessio facta fuit, seu quaevis alia persona praeter ipsam Ecclesiam in eisdem regno et terra nihil penitus iuris habet; nec ipse Edmundus, nec memoratus rex pater eius, nec aliquis alius possunt nos et eandem Ecclesiam quomodolibet impedire, nec aliquid unquam interponere obstaculum, quin de ipsis regno et terra pro nostro beneplacito libere ordinemus. Ut autem haec nostra pronuntiatio, prolatio, revocatio, cassatio, irritatio et nuntiatio ac declaratio, manifestatio, notificatio, denuntiatio illibatae perpetuo maneant, et inconcussam semper obtineant firmitatem, eas in praesenti conscribi et annotari pagina fecimus, nostra et fratrum nostrorum subscriptionibus, ad perpetuam memoriam, roborata.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae pronuntiationis, prolationis, revocationis, cassationis, irritationis et nuntiationis, ac declarationis, manifestationis, notificationis ac denuntiationis infringere, vel ei ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Ego CLEMENS catholicae Ecclesiae episcopus.

Ego Odo Tusculanus episcopus.

Ego Stephanus Praenestinus episcopus.

Ego frater Ioannes Portuensis episcopus.

Ego Rodolphus Albanensis episcopus.
Ego Anderus tituli Sanctae Praxedis presbyter cardinalis.

Ego frater Guido tituli Sancti Laurentii in Lucina presbyter card.

Ego Guillelmus tituli Sancti Marci presbyter card.

Ego frater Anibaldus basilicae Duodecim Apostolorum presbyter card.

Ego Riccardus Sancti Angeli diaconus cardinalis.

Ego Octavianus Sanctae Mariae in Vialata diaconus card.

Ego Ioannes Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus card.

Ego Ottobonus Sancti Adriani diaconus cardinalis.

Ego Iacobus Sanctae Mariae in Cosmedin diaconus card.

Ego Gottifridus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus card.

Ego Iordanus Sanctorum Cosmae et Damiani diaconus card.

Ego Matthaenus Sanctae Mariae in Porticu diaconus card.

Datum Perusii, quarto kalendas martii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 26 februarii 1265, pontif. anno 1.

III.

Restitutio dignitatis episcopalis civitati et Ecclesiae Fulginaten., qua privata fuerat ob adhaesionem Friderico olim imperatori (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Fulginatenses antea episcopatu privati; — 2. Ad fidelitatem revertentes; — 3. Eadem donantur.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Sicut magni beneficii indicium est excessibus persecutorum Ecclesiae medicinalis ultionis antidotum obiter adhibere,

(1) Ex Regest. Vatic.

IV.

Privilegia fratrum Militum hospitalis S. Lazari Hierosolymitani (1).

SUMMARIUM

1. Hisce militibus concessum, ut semel in anno eleemosynas colligant in ecclesiis.
- 2. Mandatum, ut iis hoc exequi liceat.
- 3. Ab oppressionibus defendantur.
- 4. Ad hospitale alios recipere possint.
- 5. Sepeliantur gratis.
- 6. Decimae ab eis non exigendae.
- 7. Coemeteria possint aedificare.
- 8. Deponentes habitum coercionem recipere possint.
- 9. Mortuos sepelire, et collectiones recipere possint.
- 10. Et sacris operari in locis interdicto subiectis.
- 11. Haec constitutio publicanda.
- 12. Clerici hospitali servire possint.

Clemens episcopus servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, et dilectis filiis abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archipresbyteris, et aliarum Ecclesiarum praelatis, ad quos istae litterae pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Cum dilectis filiis, magistro et fratribus Militiae hospitalis Sancti Lazari Hierosolymitani, fuerit a fel. record. Innocentio Papa praedecessore nostro indultum, et a nobis postmodum confirmatum, ut semel in anno recipiantur in ecclesiis ad eleemosynas colligendas: quidam autem vestrum, avaritiae ardore succensi, confratrias suas confraternitati illorum eadem die ipsorum adventu praeposunt: et sic fratres ipsi confusi, aut nihil exinde, aut modicum consequuntur.

§ 2. Quia igitur hoc est indecens, et in contemptum Dei Ecclesiaeque Romanae redundat; praedecessoris ipsius vestigiis inhaerentes, universitati vestrae per apostolica scripta mandamus atque praecipimus, quatenus cum fratres ipsi loca vestra pro eleemosynis colligendis accesserint, benigne recipiatis et honeste tractetis, eosdem ipsis Ecclesiis vestris

(1) Hunc Ordinem confirmavit Alexander IV, Constit. x, pag. 602 huius tomi.

ut quos a fidelitatis debito culpa propriae temeritatis avertit, ad ipsius constantiam congruentis saltem severitatis disciplina convertat; sic maternae pietatis est debitum, iis, qui post indevotionis lapsum et persecutionis excessum fortiores in obsequendi proposito et continuandae in posterum devotionis exhibitione resurgunt, nec eiusdem pia matris Ecclesiae sinum praecludere, nec miserationis ipsius ubera denegare.

§ 1. Sane dudum Apostolica Sedes Ecclesiam et civitatem Fulginat. propter rebellionem et pertinaciam incolarum ipsius, qui spiritu ad superbiam obfirmato et indurato animo quondam Friderico olim Romanorum imperatori et eius factoribus contra Romanam Ecclesiam adhaerere damnabiliter praesumebant, ipsam una cum illis multipliciter persequentes, episcopali dignitate privavit.

§ 2. Cum autem incolae praedicti suae fidei puritatem, ad quam eidem tenentur Ecclesiae, quamquam taliter nota infidelitatis infecerant, imo notabiliter deformarant, ad devotionem et fidelitatem ipsius Ecclesiae redeunt; per grata et continuatae postmodum multae devotionis obsequia studuerint reformare, illamque successivis augmentis se continuaturos asserant, et indeficientis continuationis studio augmentare promittant:

§ 3. Nos, more pii patris, offensarum immemores, ubi ad hoc poenitentiae signis congruentibus invitamur, cupientes ipsos in pollicitis magis sollicitos et in proposito huiusmodi beneficiorum liberalitate prompta et promptitudine liberali efficere firmiores, de fratrum nostrorum consilio, civitati et Ecclesiae memoratis praedictam episcopalem dignitatem restitimus de gratia speciali.

Nulli ergo omnino etc.

Datum Perusii, secundo kalendas aprilis, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 31 martii 1265, pontif. anno 1.

Nullumque ius super illo Anglie regi esse, vel eius filio.

Robur huius declarationis addit.

Clauulae.

Clemens PP.

et S. R. E. card. subscriptiones.

Fulginatenses antea episcopatu privati.

Ad fidelitatem revertentes.

Eadem donantur.

Hisce militibus concessum, ut semel in anno eleemosynas colligant in Ecclesiis.

Mandatum, ut iis hoc exequi liceat.

Exordium

admonere populum, et eleemosynas quaerere permittatis, confratrias quas facere potestis quotidie, ipsorum confratriis, quae semel in anno fiunt, nullatenus praepoentes, ne occasione illarum eleemosynae pauperum Christi depereant, et impediatur opera pietatis.

Ab oppressio-
nibus defendan-
tur

§ 3. De parochianis autem viris, qui domos illorum invadunt per violentiam, vel infringunt, aut indebitis molestiis opprimunt fratres ipsos, et tam deposita, quam res decipiunt eorundem, cum exinde querimoniam posuerint coram vobis, tam districtam eis iustitiam faciatis, et ita iura eorum defendere et manutene-
re curetis, quod ipsi ad vos pro defectu iustitiae saepe recurrere non cogantur, et nos sollicitudinem et obedientiam vestram debeamus merito commendare, vosque beneficiorum, quae in sancta domo illa fiunt, participes existatis.

Ad hospitale
alios recipere
possint.

§ 4. Praeterea, liberas et absolutas personas, quae domum eorum in sanitate vel infirmitate petent, libere, et sine molestia recipi permittatis ab eis, nec ipsos super hoc reciprocetis aliquatenus impedire.

Sepeliuntur
gratis.

§ 5. Illud etiam non mediocriter movet nos, nec modicum Ecclesiae derogat honestati, quod quidam vestrum contra institutiones sanctorum Patrum in Bodonensi concilio editas, fratrum Militum ac donatorum ipsorum corpora, quum decedunt, nolunt sine pretio sepeliri. Unde quia tam prava exactio et iniqua non est aliquatenus toleranda, in obedientiae vobis virtute praecipimus, ut nullo modo a fratribus et personis praedictis, vel aliis, pro sepultura quidquam exigere vel accipere, nisi ipsa spontanea decedentium liberalitas, vel parentum devotio vobis contulerit, attentetis: sed absque ullo pretio sepeliatis corpora mortuorum, ut si quis ulterius hoc attentaverit, taliter advertatis in eum, quod similia non praesumat.

§ 6. Ad haec, praesentium vobis auctoritate praecipimus, ne ab eis contra

tenorem privilegiorum Apostolicae Sedis, de omnibus fructibus terrae, quibus propria industria aut expensis colunt et laborant, ac etiam de nutrimentis animalium suorum, nec de ipsis animalibus decimas exigere praesumat.

Decimae ab eis
non exigendae.

§ 7. Cum autem oratoria, vel coemeteria, secundum quod eis est beneficium privilegiorum Ecclesiae Romanae concessum, duxerint construenda, vos, fratres archiepiscopi et episcopi, eis pro se et familia sua tantum oratoria orantium dedicare, ac coemeterium benedicere procuretis, nec aliquis vestrum contra tenorem privilegiorum ipsorum, id impedire audeat aliquatenus, vel turbare.

Coemeteria
possint addit-
care.

§ 8. De caetero quoque, fratres seu milites, ac donatos militiae praefati hospitalis in vestris episcopatibus constitutos, qui crucem et divinum habitum deponunt, et quod ac per illecebras simul et vitiorum abrupta vagantur, et illos etiam, qui prioribus suis contumaces et rebelles existunt et bolinas detinent contra voluntatem ipsorum, moneatis instanter, et pro officii vestri debito compellatis, ut habitum depositum reassumentes, in obedientia praelatorum suorum devote et humiliter perseverent, et bolinas sive alia officia per violentiam nullo modo detinere praesumant. Quicumque autem mandatorum vestrorum extiterint contemtores, excommunicationis sententia eos compellatis; quam faciatis usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Praeterea quicumque beneficia persolverint, annuatim eis de beatorum Petri et Pauli apostolorum auctoritate confisi, septimam partem iniunctae sibi poenitentiae relaxamus.

Deponentes
habitum coer-
ceantur.

§ 9. Apostolica quoque auctoritate ob reverentiam ipsius ven. hospitalis sancimus, ut his qui eorum fraternitatem asseruerint, si forsan Ecclesiae, ad quas pertinent, a divinis officiis fuerint interdictae, ipsosque mori contigerit, sepulturam ecclesiasticam non negetis, nisi excommunicatus, vel nominatim interdi-

Mortuos sepe-
lire, et colle-
ctiones recipere
possint.

SUMMARIUM

Ordinis Cisterciensis encomium. — Primum eius fundamentum, charitas. — 1. Discordia inter eos oritur circa nonnulla regulae capita. — 2. Ad eam componendam incumbit Clemens. — 3. De gubernio monasteriorum, defuncto abbate, donec alius eligatur abbas. — 4. De huiusmodi abbatum peragenda electionis modo. — 5. Abbas Cistercii etiam non confirmatus administrationem monast. suscipere potest. — 6. Forma electionum haecenus servata confirmatur. — 7. Praemittenda electionibus. — 8. De capitulo gen. quotannis celebrando, et definitorum numero. — 9 ad 17. Statuta nonnulla. — 18. De visitatione monasterii Cistercien. — 19. De correctione abbatis et monachorum. — 20. Visitoribus monasteriorum quid sit praestandum. — 21. Quando officiales removere possint. — 22. De removendis a monasterio aliquo. — 23. De privatim suggestis non procedendum ad punitionem. — 24. Visitatores nihil recipiant nisi in regionibus remotis. — 25. Visitatio intra triduum complenda. — 26. Abbatum depositiones capitulo sequenti referendae. — 27. Causae quibus aliquis abbas deponi debeat. — 28. Deponens interste poenae talionis subiaceat, etc. — 29. Nullus ordinem potest obligare. — 30. Haec statuta annis singulis recitanda.

Clemens episcopus servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Parvus fons qui crevit in fluvium, et in lucem solemque conversus, in aquas plurimas redundavit, Cistercien. est ordo praefucidus, qui a sui ortus exordio parvus et humilis abiectioe habitus, tenuitate substantiae, humilitatis professione ac numero professorum, sub fontis metaphora non indigne describitur, cui diversarum ille proprietatum conformitate conformis non immerito comparatur. Hic est enim fons hortorum irriguus, caeteras rigans religiones et ordines, ac in ipsos fugitivos sui Ordinis recipiendos compelli non posse declaravit Innocentius III, Constit. xxxvi, pag. 185. Omniaque eorum privilegia rata habuit Honorius III, Constit. xxx, pag. 347, et a decimarum solutione exempt, Constit. lxxiii, pag. 408.

Ordinis Cister-
ciensis enco-
mium.

ctus, aut etiam publicus usurarius fuerit tumulandus, deferre ad Ecclesias huiusmodi hospitalis, et oblationes tam pro eis quam pro aliis, qui in eorum coemeteriis requiescunt, exhibitas, sine alicuius iudicis praeiudicio retinere. Hoc etiam addito, ut receptiones fraternitatis eiusdem, seu etiam collectarum, salvo iure dominorum suorum, sub B. Petri et nostra protectione consistant.

Et sacris ope-
rari in locis in-
terdicto subie-
ctis.

§ 10. Adiciamus insuper, ut si eorundem fratrum aliqui, qui ad easdem fraternitates missi fuerint vel collectas, in quamlibet civitatem, aut castellum, vel vicam, aut alium locum devenerint, si forte locus ille fuerit divinis officiis interdictus, in eorum iucundo adventu semel aperta ecclesia annuatim, excommunicatis et nominatim interdictis exclusis, divina ibi officia celebrentur, salva in omnibus supradictis declaratione concilii generalis.

Haec constitu-
tio publicanda.

§ 11. Ad maiorem quoque mercedis vestrae augmentum nihilominus, ut supra, mandando praecipimus, quatenus hanc nostram constitutionem per parochias vestras nunciari propriis litteris faciatis.

Clerici hospitali
servire possint.

§ 12. Mandamus etiam, ut si qui de clericis Ecclesiarum vestrarum, praedicti hospitalis fratribus cum licentia praelati et capituli sui, sponte ac gratis per annum vel biennium si decreverint deservire, nequaquam impediatur.

Datum Perusii, quinto kalendas maii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 27 aprilis 1265, pontif. anno 1.

V.

Declarationes statutorum (quae Charta Charitatis appellantur) ordinis Cisterciensis monachorum Sancti Benedicti, aliaeque ordinationes pro eius bono regimine (1).

(1) Antiquas Ordinis huius consuetudines confirmavit Lucius Papa III, Constit. xii, pag. 50. Ad Bull. Rom. Vol. III. 92

exemplis salutaribus scaturizans. Hic est fons amoenus, varietate virtutum praeclarus, manditae, puritate, pietate patens, indeficiens sanctitate. Horum... sic excrescere meruit, ut fontis nomen excedens, fluvius censeatur. Cuius processus laudabilis de virtute in virtutem, ut Deum deorum in Sion videat gradiendo, universalis Ecclesiae laetificat unitatem; in qua per meritorum evidentiam, clarae lucis splendorem adeptus, quasi stella matutina resplendens in medio nebulae mundi huius, et in ea splendoris emittens radios instar solis, velut aquaeductus de Paradiso progrediens, in aquas redundat plurimas, hortum plantationum suarum, coetus quidem claustralium, quos produxit, aquis irrigans gratiarum et vino spiritualis laetitiae fructus inebrians partus sui. Huius siquidem ordinis sacra religio, a suae institutionis auspiciis quasi deserta et in via, utpote paucis adhuc initiata cultoribus, tandem honoris et honestatis fructus parturiens, ramos suos, ramos quidem honoris et gratiae, quasi terebinthus extendit, germinans generationes et progenies germinavit. Eapropter laetatur et iubilat laetabunda et laudans, exultat iam in multitudine numerosa spectabilis, quae olim quasi despicibilis in solitudine delitebat. Digne itaque hic ordo dignissimus, dilectus et praelectus a Domino, eidem psallit, et asserit cum Propheta: In terra deserta et in via, sic in sancto tibi desiderio et solido proposito religionis apparui, non ut me in habitu vel ambitu ostentationis, tibi, qui omnia vides, ostenderem; sed ut in humilitatis abiectioe tuam viderem, et te misericorditer donante, perciperem gloriam et virtutem. Vidit enim et gavisus est, percepit, ut praemittitur, multae foecunditatis gloriam; nihilominus in charitate fundatur. Primi namque ipsius ordinis architecti, prima quasi eiusdem ordinis fundamenta in charitate iecerunt, eundem ordinem ad instar Sponsi coelestis, qui in speciosissima Sponsa sua

Primum eius
fundamentum
charitas

charitatem, ut ipsa fatetur, quod in ea perseverantior fieret, ordinavit, charitativis praeceptis et institutionibus ordinantes. Quibus Charitatis Charta nomen, nec immerito, imponentes, per ipsam ad charitatis conversationem straverunt (1), iuxta Prophetiae promissum. Ipsius ordinis lapides ordinantes in illa, quid maioribus, quidve minoribus debeatur, aptius statuantes, ut secundum eiusdem Prophetiae vaticinium, ipsius ordinis agni iuxta suum ordinem pascerebantur.

§ 1. Licet autem ordo praedictus ex charitatis ordinatione firmissimus, et ut castrorum acies ordinata terribilis, continue in spiritualis pugnae procinctu desudans, contra hostes spiritus pugnare didicerit et ipsos etiam expugnare; adhuc tamen Sathan cribrum suum movere non desinit, sed ipsum movet et excutit expectans et expetens, ut excutiat filios excussorum. Adhuc Sisara israelitas, falcatis eos curribus, oppressus insequitur. Adhuc hostis antiquus peculiarem Domini populum (religiosos videlicet) Dominum contemplationis speculatione videntes, et specialiter in eius partem assumptos non cessat impetere, sed totis satagit viribus, variis conatur insidiis, diversis in illos conatibus insilit, ut ipse, a participio gaudii coelestis exclusus, in eis iucunde habitantibus unius moris in domo, charitatem vulneret, unitatem separet, ipsosque separatos in eiusdem pugnae conflictu debiliores efficiat, et ab eis iucunditatem unanimis excludat; hoc ipsum insidiosae molitus in personas praefati ordinis his diebus, inter ipsas super diversis articulis discordiarum excitata materia, litium satis seminibus et iactis seminariis iurgiorum.

§ 2. Nos autem ipsius ordinis sanctitatem et claram famam, cuius odor sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam replet Ecclesiam, singulari zelantes affectu, ne vel ipsius sanctitas talibus nutaret insultibus, vel famae claritas

(1) Addendum forsitan *viam*.

Discordia inter eos oritur circa nonnulla regulae capita

Ad eam componendam locum habet Clemens

detractorum linguis exposita turbaretur, sed singula in eodem ordine locum, ut praemittitur, decenter sortita retineant; sicque contra praedicti Sisarae impetus dimicetur, et ipsum facilius, iuxta Debrae canticum, stellae in suo cursu et ordine manentes expugnent, principiis putavimus obsistendum, exortam in eodem ordine super articulis praedictis dissensionis materiam, vitatis litigiorum anfractibus, et exclusis advocatorum tumultibus, salubris et celeris subscriptae provisionis nostrae compendio decedentes, nunc antiqua ipsius ordinis statuta interpretationis iuvando remedio, nunc eadem apostolica auctoritate firmando, nunc etiam quaedam nova, de unanimi consensu Cisterciensis, et quatuor infrascriptorum primorum ac aliorum abbatum et quamplurimum personarum ipsius ordinis in nostra constitutarum praesentia, statuendo.

De gubernio monasteriorum defuncto abbate, donec alius eligatur abbas.

§ 3. Licet igitur contineatur in Charta praedicta, quod si qua domus eiusdem ordinis abbate proposito fuerit destituta, maior abbas, de cuius domo domus illa exivit, ordinationis eius habeat omnem curam, donec in ea abbas alius eligatur: domui autem Cisterciensis, quia mater est omnium, dum proprio abbate caruerit, quatuor primi abbates, scilicet de Firmitate, de Pontigniaco, de Claravalle et de Morimundo, provideant, et super eos sit cura domus illius, donec electus abbas in ea fuerit et statutus: hoc tamen ex usu et consuetudine dicti ordinis generali sic interpretandum duximus, ut videlicet administratione vacantis monasterii remanente penes conventum eiusdem, si qua forsitan emergerint difficultates, propter quae vel Cisterciensis ad dictos primos quatuor, vel aliorum monasteriorum conventus ad suos abbates duxerint recurrendum, abbates ipsi curam et diligentiam habeant in consilio et auxilio postulantis, prout eorum requireret necessitas, impendendis. Et licet administrationem penes singulorum monasteriorum vacantium conventus dixerimus secundum

morem servatum hactenus remanere, sigillum tamen praedicto monasterio Cisterciensis, eo vacante, prior ipsius custodiat consignatum et clausum, sicut hactenus fieri consuevit. In aliis vero monasteriis vacantibus sigilla eorum abbates sigillis aliorum abbatum signata teneant et inclusa.

§ 4. In Charta etiam huiusmodi continetur, quod domo qualibet eiusdem ordinis abbate proprio, ut praedicitur, destituta, electionis die praefixa etiam ex abbatibus, si quos domus illa genuerit, advocentur, et consilio ac voluntate abbatis abbatem eligant abbates et monachi domus illius. Ad electionem autem Cisterciensis abbatis praefixa et praenotata die ad minus per quindecim dies, ex abbatibus quorum domus de Cistercio exierunt, et ex aliis quos noverint praedicti abbates et fratres Cisterciensis idoneos, convocentur. Et congregati in nomine Domini abbates et monachi Cisterciensis abbatem eligant. Super quo contentione orta, quod id non servabatur iuxta ipsius Chartae tenorem; nos attendentes quod quamvis ab antiquo per abbates dicti ordinis ita fuerit ordinatum, id tamen in desuetudinem abiit, et iam de communi consuetudine soli monachi vacantis monasterii vocem in electione abbatis habere noscuntur, huiusmodi consuetudinem volumus et praecipimus observari, eam laudabilem et rationabilem iudicantes; cum ad ius commune redierit, quod fuerat contra iuris communis regulas constitutum; ita quod ea, quae de vocandis aliquibus abbatibus, quorum domus de Cistercio exierunt, quod quidem de abbatibus hactenus est servatum, et caetera, quae de vocatione huiusmodi quoad Cisterciensis, necnon quoad alia eiusdem ordinis monasteria in Charta, ut praemittitur, continentur, eadem tam in ipso Cisterciensis, quam in aliis monasteriis inviolabiliter observentur. Licet enim praedicti sic vocandi vocem in electione

De huiusmodi abbatum peragendae electionis modo.

non habeant, eorum tamen praesentia posset esse multipliciter fructuosa.

Abbas Cistercii etiam non con-
firmatus admi-
nistrationem
monast. susci-
pere potest

§ 5. Caeterum, quia circa electionem abbatis praedicti monasterii Cisterciensis. fuit ab aliquibus dubitatum, an possit ex usu aliquo tolerari, quod circa Cisterciensis. electionem retroactis temporibus est obtentum, videlicet, ut Cisterciensis. electus, si eius electio fuerit in concordia celebrata, administrare valeat, etiam a nemine confirmatus, et sine confirmatione aliqua curam habeat animarum. Nos ad huiusmodi dubitationem in perpetuum amovendam, statuimus, ut in monasterio Cisterciensis, celebrata electione concorditer, secundum morem hactenus observatum, electus praedicto modo concorditer eo ipso verus sit abbas Cistercii, et administrandi licentiam, curamque animarum habeat, ac in omnibus pro vero abbate perinde habeatur, ac si a Sede Apostolica confirmationis beneficium habuisset, a qua ipsum intelligi volumus et statuimus confirmatum. Licet autem idem abbas Cistercii praedicto modo auctoritate apostolica confirmetur; nihil tamen depereat per hoc eiusdem ordinis libertatis, quam circa cessionem et amotionem abbatis ipsius idem ordo dignoscitur habuisse, quamque ipsi ordini manere volumus illibatam.

Primo electio-
nem hactenus
servata con-
firmatur

§ 6. Et quia praefatus ordo in multa simplicitate fundatus, profecit laudabiliter in eadem, nos circa electiones in monasteriis eiusdem ordinis faciendas, sic personas ipsius ordinis praecedere toleramus, sicut hactenus processerunt, necessitatem servando, solemnitates seu formas contentas in generali concilio eis de gratia remittentes.

Pr. emittenda
electio-
bus

§ 7. Ordinamus autem quod in maioribus abbatibus generationem habentibus, cum vacaverint, quindecim dierum ad minus ad eligendum terminus assignetur. Et prior superior ac cellerarius vacantis monasterii conveniant de electoribus, quos idem prior, postquam de ipsis convenierint, in capitulo nominabit. Abbates vero,

vel visitatores nullum nominant electorem, nec electoribus praedicto modo creatis simul vel singillatim aliquod dent praeceptum, nisi quod in publico eis iniungant arctius, ut secundum suas conscientias provideant vacanti monasterio bona fide. Nec alicuius vacantis monasterii abbas sibi nominari postulet electores, antequam in capitulo nominentur. Nec aliquem ex congregatis ad eligendum electoribus ad se vocet, nec verbo vel scripto aut signo eis vel eorum alicui suam insinuet voluntatem, nec electioni clam vel palam impedimentum aliquod inferat, per quod electorum impediatur libertatem. Electam quoque personam, si sufficiens et idonea vacanti monasterio fuerit, non refuset. Et qui contra fecerit graviter puniatur. Nec aliquam personam amoveat ab officio vel de monasterio eiciat ipsius vacatione durante.

§ 8. Insuper statuimus et ordinamus, quod in ordine praedicto, iuxta morem laudabilem hactenus observatum, annis singulis generale capitulum celebretur, in quo viginti quinque definitores statuuntur, hoc modo. Abbas Cisterciensis. tanquam pater primus nominet quatuor definitores de generatione sua speciali, quos idoneos esse crediderit ad definitionis officium exercendum. Et exinde praedicti primi quatuor abbates, scilicet quilibet eorum, de generatione sua, quinque dicto abbati Cistercii seorsum vel coram aliis nominabit. Ex quibus quinque abbas Cistercii, uno praetermisso, quatuor eligat, quos sufficientes esse crediderit. Et sic viginti definitores erunt suis quatuor cum caeteris numeratis. Quos et praedictos quatuor primos abbates idem abbas Cistercii in capitulo die secunda capituli nominabit, et definitores instituet, et ipse cum eis vigesimus quintus erit. Si quis vero ex praedictis quatuor primis abbatibus tunc non fuerit in huiusmodi capitulo, idem abbas Cisterciensis. de generatione absentis assumet quatuor definitores, quos

De capitulo generali quotannis celebrando, et definitorum numero.

idoneos extimabit. Ut autem praedicti Cisterciensis, et quatuor primi abbates Deum habentes prae oculis, odio et amore, ac personarum acceptione postpositis, bona fide procedant, eosque qui nunc sunt, et futuros in postremum ad haec fideliter observanda, sub attestatione divini iudicii et in virtute obedientiae Apostolicae Sedi debitae obligamus.

Statuta non-
nulla.

§ 9. Ordinantes et statuentes quod litterae missae capitulo generali, personae infamiam continentis, legantur coram definitores ordinis supradicti.

§ 10. Et quod iudices dati ab eodem capitulo non subdelegant aliis vices suas.

§ 11. Definitores quoque capituli non revocentur, praeter voluntatem definitorum, in loco residentium consueto.

§ 12. Statuta de caetero facienda non obligent nisi in sequentis anni capitulo confirmentur.

§ 13. Et per definitores nihil definitur prius in capitulo non notatum. Stetur sententiae maioris partis eorum. Cumque ipsorum sententia in discordia venerit, abbas Cistercii reputabitur pro duobus.

§ 14. Definitores vero nominati protestabuntur in capitulo, stando, per iuramentum in verbo sacerdotis, quod iniunctum sibi ministerium ad honorem Dei et utilitatem dicti ordinis fideliter exequentur.

§ 15. Hoc etiam ipse abbas Cisterciensis. sedendo facere teneatur.

§ 16. De notandis autem his, quae contra memoratum abbatem Cistercii dicta fuerint in capitulo, ita fiat sicut in casu consimili de alio notaretur.

§ 17. Eleemosynae vero, quae mittuntur capitulo generali, recipiantur per duos abbates, quorum unus per eundem abbatem Cistercii, et alius per praedictos primos quatuor abbates ponantur de caetero alternatim, ita quod quilibet de ipsis illum ponat secundum suum ordinem vice sua.

§ 18. Denique ne in ordine praedicto aliquae possint spinae subcrescere vitio-

rum, praecipimus praedictum Cisterciensis. monasterium ab eisdem primis quatuor abbatibus annis singulis visitari. Et nisi de alio die abbas Cistercii cum eis convenierit, in festo B. Mariae Magdalenae fiat huiusmodi visitatio annuatim. Nec dicto abbati Cistercii diem mutare conditam (1) sine causa rationabili et urgente, quam (2) si ei supervenerit, intimet eisdem primis quatuor abbatibus in tempore opportuno, per se vel per nuncium, cum quo iidem abbates de die subroganda tractare valeant et etiam convenire. Qui si cum nuncio concordare nequiverint, ipsimet idem statuunt, sive terminum competentem, et eidem abbati Cistercii per eundem nuncium vel alium intiment, prout viderint expedire. Quae omnia dicti primi quatuor abbates bona fide et absque aliqua captione facere teneantur. Sane cum praedicti quatuor abbates Cistercium visitabunt, abbates et monachi socii visitorum ipsorum in proclamationibus faciendis, tam in capitulo monachorum, quam etiam conversorum, vocem liberam habeant, licet aliquando, prout feretur, eis fuerit denegata.

De visitatione
monasterii Ci-
sterciensis.

§ 19. Si quid autem in persona abbatis, vel in aliis, in eodem monasterio crediderint reformandum, id eidem abbati suggerant, hoc est cum reverentia et honestate dicant, ac eum benigne moneant et hortentur, ut id emendet in se, vel in aliis faciat emendari. Quod si facere forte noluerit insolenter, vel distulerit negligenter, servetur quod in eadem Charitatis Charta continetur expresse. Videlicet, ut iidem quatuor primi abbates, sub caeterorum abbatum nomine usque quater, ut corrigatur ipse, et alios corrigere curet, admoneant; et caetera, quae de aliis abbatibus in eadem Charta dicuntur, si incorrigibiles apparuerint, circa eum studiose adimpleant. Excepto quod si sponte cedere noluerit, nec deponere, nec contumaci dicere anathema

De correctione
abbatis et mo-
nachorum.

(1) Add. forsitan liceat. (2) Leg. putamus quae.

poterunt, donec aut in generali capitulo, aut si illud iam visum fuerit expectari non posse, in conventu alio, convocatis abbatibus, qui de Cistercio exierunt, et aliquibus aliorum, virum inutilem ab officio suo deponant: conventum autem alium intelligimus eorundem abbatum concordem reditum ad processum huiusmodi faciendum in aliqua eiusdem ordinis abbacia. Eo, circa punitionem Cistercien. abbatis, moderamine adhibendo, quod circa abbates alios inferius est statutum.

Visitoribus monasteriorum quid sit praestandum.

§ 20. Ne vero visitatores monasteriis, ad quae causa visitationis accesserint, nimium onerosi existant, statuimus et ordinamus, quod maiores abbates cum visitaverint, decem evectionibus sint contenti. Monaci vero qui ad visitandum mittuntur, cum abbate sibi associato seminarium evectionum numerum non excedant. Qui autem aliter ex aliqua causa fecerit, praedictum numerum excedendo, veniam inde petat in sequenti capitulo generali. Abbatibus vero, vel visitoribus cum ad aliquod monasterium visitandum accesserint, in locis dumtaxat tutis et temporibus pacatis, nullus de monasterio ipso occurrere, vel post visitationem eos deducere teneatur. Nullus insuper abbas, vel etiam visitor, in cellariis et domibus, in castris et villis, non habentibus rura et vineas, ex quibus possit hospitalitas exhiberi, sibi provideri postulet, vel occurrere. Nec aliquis teneatur ibidem transeuntibus occurrere, vel in aliquo providere. Visitoribus quoque, seu aliis personis praedicti ordinis, numquam plus quam duae pitantiae piscium ministrentur, nec de pluribus praesumat comedere, cui forte fuerit ministratum. Carnibus, nisi forsitan in casu secundum regulam concesso, exclusis omnino et ipsarum esu penitus interdicto, et tunc ille solummodo comedat, quem huiusmodi casus attinget.

§ 21. Abbates et visitatores in visitationibus officiales amovere poterunt, quos

ex certis causis noverint amovendos. Ita tamen quod causas depositionum vel amotionum abbati proprio, vel priori, aut locumtenenti, si abbas forte defuerit, prius ostendant. Quod si proprius abbas vel prior accusatum apud abbates vel visitatores sufficienter excusare poterit, de plano sine strepitu, et in ipsa visitatione abbates et visitatores benigne huiusmodi excusationes admittant.

§ 22. Nullus vero monachus vel conventus emittatur ad aliam domum, cuius culpa sine gravi damno vel scandalo in domo propria poterit emendari, et qui emittendi fuerint, de quatuor aut quinque seniorum domus consilio emittantur. Quicumque vero aliquem aliter emisserint, omni sexta feria ieiunent in pane et aqua, donec emissus fuerit revocatus, vel emittens fuerit in certo et firmo proposito revocandi eundem.

§ 23. Et licet abbates seu visitatores deputati ab eis, secundum formam praedicti ordinis, audire possint statum domorum et personarum in visitationibus publice, vel privatim: tamen super his, quae sibi privatim suggesta fuerint, non procedant ad punitionem personarum, nisi prius coram accusato in praesentia quatuor aut quinque seniorum domus publicata fuerint in secreto. Et tunc de plano et sine strepitu videant si sint vera, et si super eis ad punitionem fuerit procedendum.

§ 24. Porro ut visitatio in charitate procedat, nulla de caetero in ordine praefato exactio, subventio vel collecta (salvo statuto in eadem Charta Charitatis contento) petatur, vel fiat, a quocumque abbate vel visitatore, sive sit abbas, sive sit monachus, nec aliquis recipere donum suspectum attentet. Illi tamen qui mittentur, vel ibunt ad regiones remotas gratia visitandi, poterunt moderate necessaria recipere ab illis, qui eis ex charitate ac mera liberalitate et sine sui gravamine voluerint subvenire. Qui vero

Quando officiales removere possint.

De removalis a monasterio aliquo.

De privatim suggestis non procedendum ad punitionem.

Visitoribus nihil recipiant nisi in regionibus remotis.

contra haec aliquid recipere praesumpserint, graviter puniantur.

§ 25. Sane visitatores visitationes suas ultra triduum continuum non protelent. Quod si ex iuxta et manifesta causa aliter facere compellantur, causam huiusmodi teneantur intimare sequenti capitulo generali.

Visitatio in triduum complenda.

Abbatum depositiones capitulo sequenti referendae.

§ 26. Caeterum ut circa depositiones abbatum via maliciis praeccludatur, statuimus, ut quicumque abbatem aliquem deposuerit, causam depositionis et processum habitum circa ipsam, per litteras, suo et abbatum, qui depositioni eidem interfuerunt, sigillis signatas, in sequenti capitulo generali, nullo etiam requirente vel proclamante, insinuare ac exponere teneatur. Dicti etiam abbates, si praesentes fuerint, processum depositionis eiusdem, et an de consilio eorum sic fuerit processum, exponant, et tunc generale capitulum, utrum depositio iusta vel iniusta fuerit, iudicabit. Quod si praedicti abbates praesentes non fuerint, hoc ipsum per suas patentes litteras generali capitulo explicite attestentur. Et omnes praedicti supra suas conscientias hoc facere teneantur.

Causae quibus aliquis abbas deponi debeat.

§ 27. Et ut in abbatibus praedicti ordinis subtrahatur materia delinquendi, nec ipsi conqueri valeant per eorum abbates se indebite fore gravatos, statuimus et ordinamus, quod abbas subiectum sibi abbatem deponere debeat pro causis dumtaxat inferius annotatis; videlicet pro haeresi; pro simonia manifesta; pro immunditia carnali; pro dilatione (1) sui monasterii, enormiter alienando, vel dissipando bona; pro furto, homicidio, gravi sortilegio, solemnii periurio; pro conspuratione, et si falsarius fuerit litterarum Summi Pontificis, vel Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium, principum, episcoporum vel abbatum ordinis supradicti, et si contra communia instituta ipsius ordinis privilegia impetraverit vel retinuerit, aut uti praesumpserit impetratis. In aliis autem casibus superius non ex-

(1) Legendum putamus dilapidatione.

pressis, iniungat ei abbas, vel visitor, ut veniam petat in sequenti capitulo generali, ad arbitrium ipsius capituli per depositionem vel aliter puniendus.

§ 28. Depositus autem a regimine abbaciae, si sententia depositionis suae apparuerit iniusta, ex ordine et ex causa restitatur per generale capitulum, et deponens ibidem recipiat talionem. Si vero circa huiusmodi depositionis sententias in modo tantum, vel in ordine sit erratum, causa depositionis legitima existente, tunc non restituatur depositus, et deponens circa depositionem ad arbitrium dicti generalis capituli puniatur; in casibus quoque, in quibus, peracta poenitentia, infamia remanet, depositus ineligibilis sit omnino; in illis, in quibus post peractam poenitentiam nulla infamia remanet, postquam impositam poenitentiam peregerit, eligibilis habeatur.

§ 29. Et quia per obligationes ipsius ordinis multa posset idem ordo incurrere detrimenta, statuimus, et ordinamus, et providemus, quod nullus praedictum ordinem valeat obligare.

§ 30. Praemissa igitur, quae pro utilitate, honore ac statu prospero dicti ordinis duximus statuenda, universa et singula in perpetuum ab universis personis ipsius ordinis inviolabiliter observari praecipimus, et, ne tradantur oblivioni vel neglectui habeantur, in generali capitulo annis singulis recitari.

Nulli ergo etc. Si quis autem etc.

Datum Perusii quinto idus iunii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 9 iunii 1265, pontif. anno 1.

VI.

De auctoritate et facultatibus ministri generalis, et aliorum praelatorum fratrum Minorum Conventualium ordinis S. Francisci, nonnullisque gratis et privilegiis eiusdem ordinis.

SUMMARIUM

Proemium. — 1. Minister generalis electus continuo curam suscipit ordinis. — 2. Re-

Depositus iniuste poenitentia subiacet, etc.

Nullus ordinem potest obligare.

Haec statuta annis singulis recitanda.

amoveri potest a definitioribus et custodibus. — 3. Vocalibus longe distantibus tempus non currit. — 4. Custodes et guardiani instituti statim capiunt administrationem. — 5. Lectores ubique legunt, exceptis studiis gener. — 6. Praedicatores a quibus examinandi. — 7. Fratres a quolibet episcopo sacris initiandi. — 8. Facultas habendi oratoria. — 9. Et sacris operandi in locis interdicto supposita. — 10. Ibiq; commorandi et quaestuandi. — 11. Generalis et provinciales possunt suos absolvi et dispensare ab irregularitatibus. — 12. Ipsi vero absolvi possunt a suis fratribus. — 13. Idem ac in § 11. — 14. Multa enumerantur a quibus eximuntur fratres. — 15. Praefati ordinis revocare possunt fratres apud episcopos commorantes, etc. — 16. Omnimodamque iurisdictionem habent supra Crucem praedicantes et inquisitores. — 17. Et censuris impetere ab ordine discedentes. — 18. Vel ad alium non statim transeunt. — 19. Apostatasque persequi, et eos qui licentia cum sint, alium ordinem ingredi vel profiteri noluerint. — 20. Nemini licitum sit eundem vel similem habitum portare. — 21. Exemptio a decimis. — 22. Applicare sibi possunt bona intransitum, cum hi nesciant, quibus restitui debent. — 23. Ac mortuorum corpora suis in Ecclesiis sepelire. — 24. Confratribus vero peccata confiteri tenentur. — 25. Conceduntur eis privilegia nonnulla. — 26. Pro legatis defunctorum nihil solvendum. — 27. Aliqua dimittentes loca de eorum bonis possunt disponere. — 28. Nihil vero pro procuracionibus, collectis, subsidiis etc. tenentur solvere. — 29. Exemptio ab ordinaria iurisdictione. — 30. Roboratio huiusce constitutionis.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis illis generali et provincialibus ministris ac universis fratribus ordinis Minorum, salutem et apostolicam benedictionem.

Virtute conspicuos sacri vestri ordinis professores, qui contemplationi coelestium ferventer invigilant, et piae vitae studio sine intermissione desudant, decet per apostolicae circumspectionis auxilium sic provide dirigi, et sollicito confoveri, ut alicuius praetextu calumniae nullum in-

ternae pacis excidium, nullomque religiosi status perferant detrimentum, sed in his robor et vigorem habeant, per quae cultum divini nominis devotis et quietis mentibus invalescant.

§ 1. Hinc est, quod, quum sicut nobis exponere curastis, tu, fili generalis minister, et praedecessores tui, iuxta eiusdem ordinis consuetudinem observatam haecenus, et a Sede Apostolica toleratam, statim postquam electi secundum praedicti regulam et constitutiones ordinis extitistis, fratrum ipsius curam gesseritis, ministerii officium plene ac libere in omnibus exercentes, iidemque fratres vobis devote et humiliter obediunt ac intenderint reverenter; et in eadem regula sit expressum, ut generalis minister, qui pro tempore fuerit, a ministerii officio amoveri valeat, provincialibus ministris et custodibus in generali capitulo congregatis; nos volentes ambiguitatis scrupulum in hac parte de vestris cordibus amputare, ac ordinem ipsum a Sede approbatum eadem, honestate floridum, praeclarum scientia et virtute foecundum, privilegio apostolicae gratiae attollere singulari, vestris supplicationibus inchnati, devotioni vestrae, ut successores tui, fili generalis magister, qui erunt pro tempore, statim postquam electi secundum regulam et constitutiones fuerint supradictas, eo ipso veri eiusdem ordinis generales ministri effecti curam animarum fratrum ipsius ordinis plene habeant, et libere gerant, ipsosque fratres auctoritate propria ligare ac solvere, necnon in eodem ordine agere valeant, quae ipsi ministri et defuntores ad haec electi iuxta praedictas constitutiones eidem ordini et fratribus secundum Deum viderint expedire, aliasque possint officium ministerii licite in omnibus exercere. Iidemque fratres tibi generali ministro et successoribus ipsis devote ac humiliter obediunt et intendunt.

(1) Vide Concil. Trident., sess. 25, cap. 6.

Minister generalis electus continuo curam suscipit ordinis (1).

Removeri potest a definitioribus et custodibus.

Vocalibus longe distantibus tempus non currit.

Custodes et guardiani instituti statim capiunt administrationem.

Lectores ubique legunt, exceptis studiis gener.

Praedicatores a quibus examinandi.

§ 2. Et praefati successores, et tu, generalis minister, a provincialibus ministris et custodibus secundum regulam et constitutiones ipsius ordinis absolvi et amoveri positus auctoritate apostolica indulgemus, ratum habentes et firmum quicquid super praemissis per te, generalis minister, dictosque praedecessores fratres et definitores factum et observatum est haecenus, concessa tibi exequendi officium ministerii, quoad praemissa omnia et alia, libera facultate.

§ 3. In electionibus quoque generalis, et provincialium ministrorum ipsius ordinis, fratribus, qui debent electionem huiusmodi celebrare, quum eos frequenter de remotis partibus oporteat convenire, tempus super hoc a iure statutum non currat, nec ipsi in hac parte iuris huiusmodi regulis coarctentur.

§ 4. Custodes vero et guardiani, qui secundum statuta eiusdem ordinis aliter quam per electionem instituuntur, post ipsam institutionem seu provisionem de ipsis factam, curam animarum fratrum sibi subditorum ipsius ordinis habeant, ipsosque ligare ac solvere possint, iuxta ipsius ordinis instituta.

§ 5. Fratres autem de ordine vestro, quos secundum institutiones ipsius ordinis conventibus vestris deputandos dixeritis in lectores, sine cuiusquam alterius licentia, libere in domibus praedicti ordinis legere ac docere valeant in theologica facultate (illis locis exceptis, in quibus viget studium generale), ac etiam quilibet in facultate ipsa docturus solemniter incipere consuevit.

§ 6. Et quia prohibente regula vestra nulli fratrum Minorum est licitum populo praedicare, nisi a generali ministro vestri ordinis examinatus et approbatus fuerit, et sibi praedicationis officium ab ipso concessum; nos praedictorum fratrum laboribus et periculosus discursibus evitandis, necnon ut animarum salus possit inde facilius provenire, super prohibitione huiusmodi opportunae pro-

visionis remedium apponentes, ut singuli provinciales ministri in suis provinciis cum definitioribus et provincialibus capitulis congregatis, fratres in sacra pagina eruditos examinare et approbare, et ois officium praedicationis Deum habendo prae oculis committere valeant (sicut ex forma regulae minister poterat generalis), plenam auctoritate praesentium concedimus facultatem.

§ 7. Et quia eiusdem ordinis fratres de locis ad loca ipsius ordinis saepius transmittuntur, propter quod stabilem et perpetuam in certis et determinatis eiusdem ordinis domibus non faciunt mansionem; quia etiam bonos et idoneos ac approbatos a vobis fratres facitis ad ordines promoveri, liceat vobis ordinandos fratres eiusdem ordinis quibuscumque malueritis catholicis pontificibus communionem et gratiam Apostolicae Sedis habentibus praesentare. Ipsisque pontificibus praesentatos a vobis fratres sine qualibet examinatione per eosdem pontifices facienda, et absque omni provisione vel obligatione ipsorum ordinandorum fratrum ad ordines promovere.

§ 8. In locis quoque in quibus degitis, liceat vobis habere oratoria in quibus cum altari portatili possitis missarum solemnia et alia divina officia celebrare, ac etiam ecclesiastica recipere sacramenta.

§ 9. Cum autem generale interdictum terrae fuerit, in ecclesiis et oratoriis vestris, ac aliis quibuscumque, quum ad loca perveneritis ecclesiastico supposita interdicto, clausis ianuis, interdictis et excommunicatis exclusis, non pulsatis campanis, submissa voce liceat vobis celebrare divina officia et ecclesiastica recipere sacramenta; dummodo causam non dederitis interdicto, nec contingat id vobis specialiter interdicti, neque ecclesiae et oratoria eadem fuerint specialiter interdicta. His vero, qui vestris immorantur

(1) Vide Concil. Trid., sess. 7, cap. 11 et sess. 25, cap. 12. (2) Ibid., sess. 22, cap. 1. (3) Ibid., sess. 25, cap. 12.

obsequiis, canota libere ministrare possunt ecclesiastica sacramenta, et ipsos, quum decesserint, in vestris coemeteriis sepelire. Si quando autem in terras, in quibus residetis, vel earum personas excommunicationis seu interdicti sententias contigerit promulgari, pueri vestris servitiis deputati, negotiorum quoque vestrorum procuratores et operarii, qui in vestris locis eorum operibus personaliter continue insisterint, huiusmodi sententiae obsequii minime habeantur, ibique possint audire divina, iuxta formam, quae locis ipsis in eo casu a Sede Apostolica est concessa; nisi eadem causam dederint, vel excommunicari specialiter seu interdici eosdem contigerit.

libique commorandi et quae standi

§ 10. Et quia vos extremam patientes pro Christi nomine paupertatem, exhortationis pio studio, bonos ad potiora dirigitis, et errantes in recitandis semitam laudabiliter revocatis, concedimus ut in excommunicatorum terris libere commorari, et ab eis tunc et etiam quando per ipsas vos transire contigerit, necessaria vitae deponere ac recipere valeatis.

Generalis et provinciales possunt nos absolvere et dispensare ab irregularitatibus.

§ 11. Generalis quoque et singuli provinciales ministri, et eorum vicarii ac etiam custodes, in provinciis et custodiis sibi commissis, praedictis fratribus constitutis ibidem, necnon et fratribus aliis eiusdem ordinis interdum ad eos declinantibus, undecumque absolutione et dispensatione indigentibus, sive priusquam intraverint ordinem, sive post, in casibus in quibus excesserint, pro quibus excommunicationis vel interdicti aut suspensionis incurrerint sententias a iure vel a iudice generaliter promulgatas, et huiusmodi sententiis innodati, aut in locis sic suppositis ecclesiastico interdicto divina officia celebrantes vel suscipientes ordines, sic ligati, notam irregularitatis incurrunt, absolutionis et dispensationis beneficium valeant impartiri, nisi adeo gravis fuerit et enormis excessus, quod

sint ad eandem Sedem merito destinandi.

§ 12. Fratres etiam vestri, quos pro tempore vos generalis et provinciales ministri, necnon et vices vestras gerentes, ac etiam custodes in proprios habueritis confessores, absolutionis et dispensationis beneficium vobis, quum expedierit, valeant impetiri, iuxta formam concessionis super absolutione et dispensatione fratrum eiusdem ordinis superioribus vobis factae.

Ipsi vero absolvi possunt a suis fratribus

§ 13. Ad haec, volentibus vestro aggregari collegio, qui suspensionis aut interdicti vel excommunicationis sententiis a iure vel a iudice promulgatis generaliter sunt ligati, absolutionis beneficium, observata forma canonica, impartiri, ipsosque in fratres recipere, ac eos, qui post assumptum habitum vel professionem emissam reculerint se talibus in saeculo fuisse sententiis innodatos, secundum formam ipsam vos, generalis et provinciales ministri et praefati custodes ac vices vestras agentes, valeatis absolvere, et cum irregularibus dispensare, si forsitan talibus innodati sententiis, vel in locis interdicto suppositis, divina praesumpserint officia celebrare vel ordines receperint. Ita tamen, quod si aliqui ex huiusmodi eisdem sententiis propter debitum sunt astricti, satisfaciant, ut teneantur. Volumus autem nihilominus quod postquam fuerint absoluti, huiusmodi volentes aggregari supradicto collegio, nisi mox ordinem vestrum intraverint (etiamsi super hoc eis induciae a praefatis eiusdem ordinis concedantur), eo ipso in pristinas sententias, a quibus eos taliter absolvi contigerit, relabantur. Caeterum vestra discretio caute provideat, ut Apostolicae Sedis, legatorum ipsius et ordinariorum locorum in absolutionibus huiusmodi scandalum evitetur.

Idem ac in § 11

§ 14. Porro quieti vestrae providere volentes, quod per litteras apostolicas dictae Sedis, aut legatorum seu delegatorum ipsius, conveniri a quoquam mi-

Multa committuntur a quibus stimulantur fratres.

nima valeatis; et quod ad pecuniam colligendam cogi non possitis inviti per litteras ipsius Sedis de caetero impetrandas; quodque nullus vestrum correctionis seu visitationis vel inquisitionis officium, monasteriis vel ecclesiis, seu quibuscumque personis impendere, vel ad cognitiones causarum, citationes partium et denunciationes sententiarum interdicti et excommunicationum procedere aut recipere curam monialium seu religiosarum quarumlibet personarum teneantur per apostolicas litteras impetratas et impetrandas in posterum, nisi huiusmodi apostolicae litterae de hoc indulto et ordine vestro expressam fecerint mentionem, auctoritate vobis apostolica indulgemus. Concedimus etiam, ut ad visitandum aliqua monasteria monialium cuiviscumque ordinis, vel ad audiendum confessiones earum compelli aliquatenus non possitis, nec ad recipiendum commissiones causarum seu sententiarum executiones, vel alia contingencia causas ipsas per litteras praefatae Sedis, in quibus non facta fuerit de indulgentia huiusmodi mentio specialis, sive per legatos vel delegatos ipsius vel etiam per quoscumque. Nullus insuper archiepiscopus vel episcopus, nullusque alius praelatus ecclesiasticus, nec eorum vicarii vel officiales, ad portandum seu deferendum litteras, vel exequendum aut denunciandum sententias contra principes saeculares, communitates, populos seu quoscumque benefactores vestros, nullusque delegatus, vel ordinarius iudex ad faciendum citationes, vel commissiones recipiendas, sive quod sitis in causis aliquibus assessores, seu ad alias lites seu controversias contingencia in causis, quae coram ipsis tractantur, quempiam vestrum compellere valeant, sine praedictae Sedis mandato vel licentia speciali, expressam faciente de hac indulgentia mentionem. Nec quisquam vestrum parere vel intendere teneatur super his monitionibus, mandatis aut iussionibus eorundem, aut fa-

cere vel implere quod in hac parte duxerint iniungendum.

§ 15. Caeterum generalis et provinciales ministri ac ipsorum vicarii, illos ex fratribus, de quibus auctoritate litterarum Sedis Apostolicae, vel legatorum ipsius, archiepiscopis et episcopis, ac aliis quibuscumque provisum extitit vel in posterum contigerit provideri, corrigere, ac etiam, non obstante contradictione aliqua, possint ad eum ordinem revocare; nec per litteras eiusdem Sedis, seu legatorum ipsius iam obtentas, vel de caetero obtinendas, aliquos de fratribus ipsius ordinis praefatis archiepiscopis et episcopis aut aliis teneantur in sociis deputare, nisi dictae litterae apostolicae obtinendae de indulto huiusmodi et ordine ipso expressam fecerint mentionem, et alias id honestati ordinis et illorum saluti viderint expedire. Nullus autem legatus, nisi de latere nostro missus, auctoritate litterarum Sedis Apostolicae specialem de hoc indulto et ordine vestro non facientium mentionem, nullusque praelatus, nec aliqua persona religiosa vel saecularis de fratribus eiusdem ordinis, ad sua, seu Ecclesiae negotia procuranda vel secum manendum, aliquis a sumere valeat, nisi quos generalis et provincialis minister ipsorum tamquam idoneos et discretos sibi duxerit assignandos; quos etiam subiacere volumus ordinis disciplinae.

Praefati ordinis revocare possunt fratres apud episcopos commorantes, etc. (1)

§ 16. Illos vero ipsius ordinis fratres, qui ad praedicandum Gracem, vel inquirendum contra pravitatem haereticam, seu ad alia huiusmodi negotia, sunt vel fuerint ubicumque a Sede Apostolica deputati, tu, filii generalis minister, tuique successores, remove re seu revocare petitis, transferre, ipsisque quod super sedeant iniungere, aliosque substituere quum expedire videritis, libere et licite valeatis, et in eos, si contraverint, censuram ecclesiasticam exercere, ac quilibet minister provincialis vel eius vicarius

Omnimodamque iuris licentiam habent supra Gracem praedicantes et inquisitores.

(1) Decret. Coneil., sess. 28, cap. 4.

eiusdem ordinis, id ipsum in sua provincia circa fratres ipsius ordinis, quibus ab eadem Sede similia contigerit in illa committi, facere possit. Non obstantibus aliquibus litteris vel indulgentiis apostolicis impetratis, vel etiam in posterum impetrandis, quae de hoc non fecerint mentionem.

§ 17. Inhibemus quoque ne quis post professionem in ordine vestro factam, sine generalis vel sui provincialis licentia discedat ab ipso, discedentem vero absque cautione litterarum alterius ipsorum, praetextu alicuius privilegii Apostolicae Sedis, nullus audeat retinere. Quod si forte retinere praesumpserit, vobis, generalis et provinciales ministri, dumtaxat licitum sit in ipsos discedentes fratres sententiam excommunicationis promulgare.

§ 18. Si vero aliqui de fratribus vestri ordinis, post obtentam licentiam a Sede praedicta, aut a vobis, ad religionem aliam transeundi, infra duos vel tres menses se ad illam religionem suae saluti congruam non contulerint, et ipsius non susceperint habitum regularem, licitum sit vobis, generalis et provinciales ministri, ac vices vestras gerentibus, contra ipsos, tamquam contra alios ordinis vestri apostatas procedere, secundum quod honestati ipsius ordinis videritis expedire. Illud idem intelligi volumus de illis, qui post susceptionem habitus alterius religionis, infra tempus probationis, nulla professione facta, inde praesumpserint resilire.

§ 19. Apostatas quoque vestri ordinis excommunicare, capere, ligare, incarcerare et alias subdere disciplinae rigori possitis per vos ac etiam alios in quocumque habitu contigerit inveniri, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis. Inhibemus etiam ne fratres, quos ab ordine vestro pro suis culpis per generalem seu provinciales ministros aut custodes expelli contigerit, vel qui egressi fuerint, proprio suo motu praedicare, con-

fessiones audire seu docere praesumant, nisi ad alium ordinem, in quo licite huiusmodi exercentur officia, transierint, de vestra vel dictorum ministrorum licentia speciali. Quod si forte ipsi contra huiusmodi inhibitionem nostram aliquid super praemissis temere attentare praesumpserint, ministri ac custodes et eorum vicarii in illos, quos infra fines suarum provinciarum et custodiarum, iuxta consuetudinem ordinis vestri districtos invenerint talia praesumentes, monitione praemissa, auctoritate nostra excommunicationis sententiam valeant promulgare. Electos autem de ordine vestro, vel egressos, qui receptione in eodem ordine suis culpis exigentibus reddiderint se indignos, et alios fratres eiusdem ordinis ex rationabili causa ad quoscumque ordines approbatos, praeterquam ad beati Augustini, Templariorum, Hospitaliariorum et aliorum religiosorum arma portantium, ad vitandam occasionem evagandi, generalis et provinciales ministri cum suis testimonialibus litteris auctoritate nostra licentiandi liberam habeant facultatem. Nos enim districtius inhibemus, ne tales ad alium ordinem aliter transire vel aliqui eos recipere seu retinere praesumant absque licentia speciali Sedis Apostolicae faciente de hoc plenariam mentionem.

§ 20. Inhibemus etiam, ut nulli sive sit in religionis ordine, sive extra ordinem constitutus, habitum vestrum, aut ita consimilem, quod propter eum frater Minor credi possit, deferre liceat absque mandato Sedis Apostolicae speciali. Et ut dicta inhibitiō maiorem consequatur effectum, statuimus, ut hi qui habitum vestrum, vel sibi praedicto modo consimilem deferre praesumpserint, ad deponendum ipsum per dioecesanos locorum, quum a vobis requisiti fuerint, monitione praemissa, per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compellantur.

§ 21. Caeterum quum humilitas vestra sibi de latitudine orbis terrae nihil, praeter domos et hortos cum virgultis, pra-

miorum obtentu coelestium, duxerit reservandam, nos pie volentes, quod illorum fructus integre vestrae paupertatis usibus applicentur, ut de dictis hortis et virgultis nullam decimam teneamini exhibere, vobis auctoritate praesentium indulgemus, districtius inhibentes ne quis a vobis de praemissis aliquid exigere vel extorquere praesumat.

§ 22. Quia vero nonnulli vestrae habitum religionis assumentes, diversis personis, quae sciri et inveniri non possunt, interdum aliqua bona restituere tenentur; vobis, ministri et custodes, ac vicariis praedictis concedimus, ut singuli vestrum in locis sibi commissis, bona ipsa in pios usus convertere valeant, prout secundum Deum viderint expedire.

§ 23. Sepulturam quoque in ecclesiis vestris concedimus, et eam liberam esse censemus, ut eorum devotioni et extremae voluntati, qui se illic sepeliri desideraverint, nisi excommunicati et interdicti, aut etiam publici usurarii fuerint, nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum ecclesiarum, a quibus corpora mortuorum assumuntur: districtius inhibentes ut nulli religiosi saeculares, vobis invitatis, aliquorum corpora defunctorum in vestris coemeteriis sepelire, aut in ecclesiis vestris missarum solemnias vel pro animabus eorum, qui ad loca vestra tumulandi feruntur, ibidem exequias celebrare, sine vestro assensu et voluntate, praesumant.

§ 24. Inhibemus insuper universis fratribus vestri ordinis, ne aliquis eorum, nisi necessitatis urgente articulo, alii quam praelatis suis peccata sua confiteri praesumat, vel aliis eiusdem ordinis sacerdotibus secundum regulam et ipsius ordinis instituta.

§ 25. Universis autem Ecclesiarum praelatis et aliis inhibemus, ne confessiones vestras vobis invitatis audire, vel compellere vos ad synodos seu convocationes suas accedere, vel cum eis extra civitates vel intra processionaliter exire,

aut suis constitutionibus subiacere, vel capitula, scrutinia et inquisitiones in locis vestris vel alibi de vobis facere, aut fidelitatem iuramento firmatam, et manualementem obedientiam a ministris, custodibus vel guardianis vestris exigere, aut de ipsorum institutione vel destitutione, sive de statutis vestri ordinis se aliquatenus intromittere, seu prohibere ne ad civitates vel villas, ubi religiose ac honeste morari possitis, a populis evocati audeatis accedere, ibique pro vestris usibus construere aedificia, ecclesias seu oratoria, aut in accedentes fratres seu constructores huiusmodi vel receptatores ipsorum excommunicationis sententias ferre praesumant.

§ 26. Concedimus quoque vobis, ut de his, quae in ornamentis, vel pro eis, aut libris, fabrica, luminaribus, anniversario septimo, vigesimo, trigesimo, ac aliis ad perpetuum cultum divinum, seu pro pitantiis aut victu, ad sustentationem vestram, vel indumentis, nec non pro annuis censibus redimendis, ad quorum solutionem aliqua domus vestri ordinis obligata noscuntur, vel de domibus, praediis et hortis, aliisque locis, vobis secundum instituta vestri ordinis opportunis, aut de his, quae pro huiusmodi domibus, praediis, hortis et locis emendis, vobis legantur (dummodo praemissa non convertantur in usus alios, sed in illos dumtaxat, pro quibus relinquuntur, aut alios etiam, qui in hac concessione vel indulgentia continentur) nulli canonicam iustitiam aut portionem aliquam teneamini exhibere. Et ne quis a vobis, vel ultimarum executoribus voluntatum, seu decedentium haeredibus, de praemissis aliquid exigere vel extorquere praesumat districtius inhibemus.

§ 27. Ad hoc ut liceat fratribus vestri ordinis quum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt, tam aedificia seu omnem aedificiorum materiam locorum quae dimittunt (dedicatis Ecclesiis dumtaxat exceptis), quam libros, calices et

Et censuras impo-
nere ab or-
dine disceden-
tia.

Vel ad alium
non statim
transientes;

Apostatas que
persequi, et eos
qui licentiam
eum sine, illum
ordinem Ingre-
di vel profiteri
noluerint

Applicare sibi
possunt bona
infructum cum
bi mesclunt, qui-
bus restitui de-
bent:

Ac mortuorum
corpora suis in
Ecclesiis sepe-
lire.

Nam licitum
sit eandem, vel
similem habi-
tum portare

Confratribus
vero peccata
confiteri tenen-
tur.

Conceduntur
eis privilegia
nonnulla

Exemptio a de-
cimis.

Pro legatis de-
functorum nihil
solvendum.

Aliqua dimittunt
locum de
eorum bonis
possunt dispo-
nere.

paramenta secum ad alia loca transferre, et aedificia ipsa cum solo et aliis ad eadem loca pertinentibus, praeter Ecclesias per personas ad hoc a Sede Apostolica deputatas, vendere, ipsorumque pretium in aliorum locorum, ad quae dicti fratres se transferunt, aedificationem, seu alias in eorum utilitatem convertere, secundum quod eis melius videbitur expedire; quum ipsa pauciora et alia loca fratrum ad eos et Apostolicam Sedem specialiter et immediate pertinere noscuntur. Et ne aliqui archiepiscopi vel episcopi, aut alii Ecclesiarum praelati, seu quaevis alia persona ecclesiastica vel saecularis, praedicta loca seu bona occupare, accipere vel usurpare, aut quoquo modo sibi vendicare praesumant, absque dictae Sedis licentia speciali, districtius inhibemus.

Nihil vero tenentur solvere pro procuracionibus, collectis, subsidis etc.

§ 28. Indulgentes vobis, ut ad praestationem procuracionum legatorum praedictae Sedis vel nunciorum ipsius, seu dioecesanorum locorum, aut exactionum vel collectarum, seu subsidiorum vel provisionum quorumcumque minime teneamini, nec ad ea solvenda per litteras dictae Sedis aut legatorum vel nunciorum eiusdem, seu rectorum terrarum Ecclesiae Romanae impetratas, seu in posterum impetrandas, cuiuscumque tenoris fuerint, in perpetuum compelli possitis, nisi dictae Sedis litterae impetrandae plenam et expressam de indulto huiusmodi et dicto ordine fecerint mentionem.

Exemptio ab ordinata iurisdictione.

§ 29. Caeterum quum fel. record. Innocentius Papa olim duxerit statuendum, ut exempti quantacumque gaudeant libertate, nihilominus tamen ratione delicti seu contractus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, rite possint coram locorum ordinariis conveniri; et illi quoad hoc suam in ipsos iurisdictionem, prout ius exigit, exercere, nos vobis ut occasione constitutionis huiusmodi nullum libertatibus et immunitatibus, vobis et ordinariis vestris, per privilegia et indulgentias ab

(1) Vide dictam Concil., sess. 7, cap. 11.

Apostolica Sede concessis, praedictum generetur, auctoritate praesentium indulgemus.

§ 30. Decernimus ergo irritum et inane quicquid contra tenorem concessionum, constitutionum et inhibitionum huiusmodi per quoscumque fuerit attentatum; et interdicti, suspensionis et excommunicationis sententias, si quas contra concessionem, constitutiones et inhibitiones easdem in vos vel vestrum aliquos, aut loca vestra, seu benefactores vestros vel executores aut haeredes praedictos, in posterum promulgari contigerit, penitus non tenere.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Perusii, duodecimo kalendas augusti, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 21 iulii 1265, pontif. anno 1.

Roboratio iurisdictionis constitutionis.

VII.

Privilegium fratrum militum hospitalis Sancti Lazari Hierosolymitani leprosos undique suscipiendi, et ad domum aliorum leprosorum cum eorum bonis transferendi.

SUMMARIUM

Ab episcopis permittenda leprosorum collectio. — 1. Leprosi capiendi etiam invitati. — 2. Contradictores citandi.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis ministro et fratribus hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, salutem et apostolicam benedictionem.

Venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis universis Ecclesiarum praelatis, exemptis et non exemptis, in virtute sanctae obedientiae et sub excommunicationis poena, quam ipso facto vos incurrisse volumus, nisi instanter hoc praesens mandatum curaveritis observari diligenter: et nihilominus sub poena officii et beneficii vestri, tenore praesentium praecipiendo

Ab episcopis permittenda leprosorum collectio.

mandamus: quatenus cum aliqui de dilectis filiis, fratribus et procuratoribus domorum ordinis leprosorum Sancti Lazari Hierosolymitani, ad vos et loca vestra pervenerint, pro capiendis infirmis leprosis, sicut Dominus praecipit in lege Moysi, quod omnes leprosi eiciantur extra castra.

Leprosi capiendi etiam invitati.

§ 1. Volumus itaque, sicut Deo complaceat, tam viros, quam mulieres, clericos et laicos, religiosos et saeculares, morbo leprae laborantes, inventi per eosdem fratres et procuratores eorum, capiantur et eiciantur extra, cum eorum omnibus bonis tam mobilibus, quam immobilibus, ad habitationem cum infirmis aliis domorum eiusdem ordinis.

Contradictores citandi.

§ 2. Si vero clerici vel laici mandatum nostrum in aliquo neglexerint adimplere, volumus, quod peremptorie citetis eosdem, ut coram nobis compareant, praedictis fratribus facturi iustitiae complementum.

Datum Viterbii nonis augusti, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 5 augusti 1265, pontif. anno 1.

VIII.

Reservatio Ecclesiarum aliorumque beneficiorum ecclesiasticarum quorumcumque apud Sedem Apostolicam vacantium. (1).

SUMMARIUM

Romanus Pontifex quaelibet beneficia potest de iure conferre. — Reservatio (de qua in rubrica). — Secus actum si fuerit, irritatur.

Clemens episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Licet Ecclesiarum, personatum, dignitatum aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum plenaria dispositio ad Romanum noscatur Pontificem pertinere, ita quod non solum ipsa, cum vacant, potest

Romanus Pontifex quaelibet beneficia potest de iure conferre.

(1) Ex Regest. Vatic.

de iure conferre, verum etiam ius in ipsis tribuere vacaturis, collationem tamen Ecclesiarum, personatum, dignitatum et beneficiorum apud Apostolicam Sedem vacantium specialius caeteris antiqua consuetudo Romanis Pontificibus reservavit.

Reservatio (de qua in rubrica)

Nos itaque laudabilem reputantes huiusmodi consuetudinem, et eam auctoritate apostolica approbantes, ac nihilominus volentes ipsam inviolabiliter observari, eadem auctoritate statuimus, ut ecclesias, personatus, dignitates et beneficia, quae apud Sedem ipsam deinceps vacare contigerit, aliquis praeter Romanum Pontificem, quacumque super hoc sit auctoritate munitus, sive iure ordinariae potestatis ipsorum electio, provisio seu collatio ad eum pertineat, sive litteras super aliquorum provisione generales vel etiam speciales sub quacumque forma receperit, nisi ei sit super conferendis eisdem in Curia Romana vacantibus specialis et expressa ab ipso Pontifice auctoritas attributa, conferre alicui seu aliquibus non praesumat.

Secus actum si fuerit, irritatur.

Nos enim si secus actum seu attentatum fuerit, decernimus irritum et inane.

Nulli ergo omnino hominum etc.

Datum Perusii sexto kalendas septembris, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 27 augusti 1265, pontif. anno 1.

IX.

Confirmatio constitutionum et legum ab Innocentio IV et Alexandro IV editarum contra haereticos, eorumque complices et fautores. (1).

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis potestatibus, sive rectoribus, capitaneis, antianis, consiliis, et communitatibus

(1) Leges ab Innocentio IV latas legere est ibidem Constit. xxvii, pag. 532, et in Alexandro IV, Constit. xiv, pag. 611.

tibus civitatam, aliorumque locorum per Italiam constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad extirpanda de medio populi christiani haereticae pravitate zizania etc.

(Reliquum omittitur, invenies enim in constitutione Innocentii IV, Ad extirpanda pariter incipien., pag. citata).

Dat. Perusii tertio nonas novembris, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 3 novembris 1265, pontif. anno 1.

X.

Quod magistratus saeculares describi faciant in libris statutorum civitatis leges editas contra haereticos (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Statutum (de quo in rubrica). — In quatuor libris describendae leges contra haereticos latae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis potestatibus, sive rectoribus, consulis, capitaneis, antianis, consiliis et communitatibus civitatum, aliorumque locorum per Italiam constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium

Ad extirpanda de medio populi christiani haereticae pravitate zizania quae abundantius solito succreverunt, superseminante illa, libentius his diebus, homine inimico, tanto studiosius iuxta commissam nobis sollicitudinem insudare proponimus, quanto perniciosius negligeremus eadem in necem catholici seminis pervagari. Ut autem adversus huiusmodi nequitiae operarios consurgant stentque firmiter Ecclesiae filii, ac orthodoxae fidei zelatores, constitutiones, quas felix recordationis Innocentius Papa IV, praedecessor noster, ad extirpationem haereticae pestis edidit, et in capitularibus vestris, tam ipse, quam felix memoriae Alexander Papa, praedecessor noster, conscribi, ac a vobis exacta diligentia observari mandarunt: quae seriatim inferius continentur.

(1) Hoc quoque statutum legitur in laudatis Constitutionibus.

§ 1. Ideo universitati vestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus singuli constitutiones easdem, cum quibusdam adiectionibus, modificationibus et declarationibus, per dictum Alexandrum praedecessorem, et etiam per nos factis, conscribi in vestris capitularibus facientes, nullis inde temporibus abolendas, secundum eas contra omnem haeresim, se adversus hanc sanctam Ecclesiam extolentem, sine omissione aliqua procedatis. Alioquin dilectis filiis Praedicatorum et Minorum ordinum fratribus inquisitoribus haereticae pravitate, et eorum singulis per Italiam deputatis auctoritate Sedis Apostolicae, et in posterum deputandis, damus nostris litteris in mandatis, ut infra designatos eis limites, singulos vestrum ad id, per excommunicationem in personas et interdictum in terram, appellatione remota, compellant.

§ 2. Porro haec omnia statuta seu constitutiones et leges praefatae, et si quae aliae contra haereticos, et eorum complices tempore aliquo auctoritate Sedis Apostolicae conderentur, in quatuor voluminibus unius tenoris debeant contineri, quorum unum in communi cuiuslibet civitatis vel loci: secundum apud dioecesanum: tertium apud fratres Praedicatores: quartum apud fratres Minores cum omni sinceritate serventur, ne possint per falsarios in aliquo violari.

Datum Perusii tertio nonas novembris, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 3 novembris 1265, pont. anno 1.

XI.

Infeudatio regni Siciliae Carolo Ludovici regis Franciae fratri (1).

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Siciliae regnum iuris Sedis Apostolicae. — Actum inter Sedem eam-

(1) Edidit Martène Thesaur. Anecd., tom. II, col. 220. — Hasce litteras, quarum fragmenta refert, extare testatur Raynaldus ad annum 1265, § 3, in libro Privilegiorum Rom. Eccl., tom. III, pag. 19.

Statutum (de quo in rubrica)

In quatuor libris describendae leges contra haereticos latae.

dem et Carolum Andegaven. de eodem regno ipsi concedendo. — Mandatum itaque delegatis apostolicis a Clemente ut ipsum investirent. — 2. Additis itaque, impletisque conditionibus, eum investierunt. — 3. Haec confirmari petit Carolus: — 4. Concedit Clemens. — *Litterae investiturae factae per cardinales delegatos. — Earumdem summarium.* — Exordium. — Mandatum sibi a Pontifice negotii consummationem. — *Commissoriales Clementis litterae.* — Delegati ad consummationem procedunt. — Carolus de tota terra citra Pharum investitur, excepta civitate Beneventana. — Iuramentum super conditionibus recipientes. — *Conditiones.* — 1. Legitimi filii patribus succedent. — Carolo sine filiis obeunti, qui debeant succedere. — Casus devolutionis ad S. Sedem. — Gradus successionis. — Illegitimi nullum habent succedendi ius. — 2. Regnum nullo modo dividendum. — 3. Reges fidelitatis iuramentum et homagium PP. praestare debent. — Forma iuramenti. — Tempus praestandi iuramenti. — Iuramentum de non consentiendo electioni sui in imperatorem vel regem Romanorum, etc. — Secus agentes a iure regni cadent. — Item foemina in regno succedens, imperatori aut regi Theuton. si nubat. — Addendum iuramento de non occupando imperio, vel aliqua parte Lombardiae vel Thusciae. — Quid agendum si Siciliae rex in imperatorem eligatur. — 4. In minoritate regis regni administratio penes Rom. Pontificem. — 5. Aliae leges pro impedienda unione regni huius cum imperio, vel Lombardia, Thuscia, etc. — 6. Censuum annuus Rom. Ecclesiae persolvendus sub poena caducitatis. — 7. De Palefrido. — 8. In ingressu regni solvenda 50 millia marc. sterling. — 9. Auxilium Rom. Ecclesiae ad nutum praestandum. — 10. Civitas Beneventana Rom. Ecclesiae reservatur. — 11. Ligna danda pro eadem rescindenda civitate. — 12. Tutum iter Beneventanis praestandum; — 13. Libertatesque eorum ac privilegia servanda. — Siciliae rex nihil iuris vel dignitatis habebit in caeteris locis de dominio Romanae Ecclesiae. — Huius capituli inobservantia inducit caducitatem. — Hoc caput comprehendit etiam regum consanguineos. — 14. Bona omnia ecclesiasticis restituenda. — 15. Libertas

Bull. Rom. Vol. III.

94

is in electionibus omnimoda servanda. — 16. Causae ecclesiasticae suo foro remittendae. — 17. Iuramenta fidelitatis ex quibus et quomodo recipienda. — 18. Clerici non conveniendi coram iudice saeculari. — 19. Ex Ecclesiis vacantibus nihil exigendum. — 20. Antiqua privilegia regnicolis conservanda. — 21. Exules revocandi, bonaque eis restituenda. — 22. Sorani comitis iuribus consulitur. — 23. Confoederatio nulla in praeiudicium R. E. ineunda. — 24. Exercitus a Carolo comparandus. — Terminus Italiam intrandi assignatur. — 25. Hae conditiones Carolo haeredes obligant. — 26. Protestatio a Carolo facienda, se Siciliae regnum ex mera Sedis Apostolicae gratia obtinere. — Clausulae.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilecto filio Carolo regi Siciliae illustri, salutem et apostolicam benedictionem.

Constituti ab Eo, per quem reges regnant et principes imperant, et qui solum habet in regno hominum potestatem super gentes et regna, necesse habemus interdum regnis ipsis, et specialiter, quae Romanae Ecclesiae iuris et potestatis existunt, cum fratribus nostris ad pacem et iustitiam populorum perpetua stabilitate disponere, ac in eorum solis ad regimen gentium subiectarum, quos dignos credimus sublimare; et quia instructi ab Eo, qui spiritus angelos suos facit, super huiusmodi dispositione regnorum nonnumquam aliquibus ex fratribus ipsis aliqua committimus peragenda, ut ea, quae ab ipsis fratribus super illis cum maturitate debita rite ac provide ordinantur, eo ipso quod constat ipsa de nostra fieri iussione, robur obtineant firmitatis: ne tamen vacillent in posterum, vel cavillatione subiaceant, eo sunt fortius apostolico munimine roboranda, quo circa maiora, in quibus maius periculum formidatur, maior est cautela discretio adhibenda.

§ 1. Sane porrecta nobis tuae filialis devotionis petitio continebat, quod cum regno Siciliae et tota terra citra Pharum, usque ad confinia terrarum Romanae Ecclesiae, quae de praedicto regno Siciliae

Exordium

Siciliae regnum iuris Sedis Apostolicae

esse dignoscitur, ad dispositionem et ordinationem Sedis Apostolicae, ad quam specialiter pertinet, plene ac libere devolutis, Sedes ipsa obtentu devotionis, qua persona tua erga praedictam Romanam fulget Ecclesiam, et pro fidei puritate, qua christianissimum genus tuum semper noscitur claruisse, perpense consilio disposuerit ad laudem Dei, et honorem et pacem ipsius Ecclesiae, et tranquillitatem et profectum fidelium regni eiusdem, de regno ipso personam ac domum tuam regiam honorare, habitis diligentibus et diutinis inter te et Sedem eandem tractatibus, de praedicto regno et terra in feudum tibi et tuis haeredibus concedendis; nos ad finalem consummationem eorumdem tractatum negotii regni praedicti nostrum animum firmiter dirigentes, dilectis filiis nostris Ambaldo basilicae Duodecim Apostolorum presbytero, Riccardo Sancti Angeli, Joanni Sancti Nicolai in Carcere Tulliano, et Iacobo Sanctae Mariae in Cosmedin, diaconis cardinalibus, dedimus litteras in mandatis, ut iuxta condiciones et formam tibi, per venerabilem fratrem nostrum B. archiepiscopum Cusentinum et dilectum filium magistrum Petrum notarium nostrum, praesentatas (quas condiciones et formam, et nostram super dicto negotio definitionem, aliaque ipsi opportuna negotio, sub bulla nostra eisdem cardinalibus miseramus), ad plenariam executionem eius negotii et ad collationem et investituram tibi de praedicto regno auctoritate nostra faciendam efficaciter procedere procurarent, concessa eisdem per dictas litteras a nobis de ipsorum fratrum consilio et assensu procedendi ad consummationem, collationem, investituram huiusmodi plena et libera potestate.

§ 2. Qui considerantes ad definitionem praedictam a nobis super dicti regni negotio editam, nostram, et fratrum nostrorum subscriptionibus et bulla, necnon eorumdem fratrum sigillis ad perpetuam

memoriam roboratam, et etiam praedictas condiciones et formam per praedictos archiepiscopum et notarium tibi ex parte nostra novissime praesentatas, ac diligentius attendentes, quod ea, quae ante consummationem praedicti negotii tibi facienda et implenda incumbabant, et forma praedicta per te facta fuerant, et etiam adimpleta ad plenariam eiusdem negotii collationem et investituram faciendam tibi de regno et terris praedictis iuxta praestitas condiciones, et mandato nostro et potestate sibi super hoc tradita processerunt, tibi que totum regnum Siciliae et totam terram, quae est citra Pharam, usque ad confinia terrae praedictae Romanae Ecclesiae, excepta civitate Beneventana eum toto territorio et omnibus distractionibus et pertinentiis suis per Romanum Pontificem distractis, vel in posterum distrahendis, quam sibi Ecclesia Romana usque ad tempus istud retinuisse et reservasse dignoscitur, et tunc etiam expresse retinuit, et ad suum dominium reservavit, tibi in feudum perpetuo tuisque haeredibus ex te legitime descendentibus praedictum consummando negotium sub praedictis conditionibus tibi plenius expressis et expositis conferentes etiam et concedentes investierunt, et per vexillum Ecclesiae praesentialiter de eisdem a te vice nostra et praedictae Romanae Ecclesiae fidelitatis iuramento recepto iuxta formam in eisdem conditionibus comprehensam, receptione homagii, quod teneris nobis et dictae Ecclesiae reddere, nobis specialiter reservata, prout patentibus litteris dictorum cardinalium inde confectis, et ipsorum sigillis pendentibus communitis, plenius continetur.

§ 3. Ut autem collatio, seu concessio, et investitura praedictae, sub praedictis forma et conditionibus expressis et appositis robur obtineant firmitatis perpetuae, humiliter supplicasti, eas sub ipsius forma et conditionibus apostolicae confirmationis munimine roborari,

Haec confirmari petit Carolus.

§ 4. Nos igitur volentes tibi et haeredibus tuis in posterum super his salubriter providere, tuis supplicationibus inclinati, collationem, concessionem, investituram praedictorum regni et terrae sub conditionibus et forma praedictis a praenominatis cardinalibus tibi et haeredibus tuis, ex certa scientia, et fratrum nostrorum consilio et assensu, auctoritate apostolica confirmamus, ac praesentis scripti patrocinio communimus. Caeterum quia in quibusdam articulis seu capitulis conditionum ipsarum expressius continetur, quod in certis casibus, tu et tui haeredes excommunicationum sententias incurris, et dictum regnum, et tuae, ac ipsorum haeredum terrae sint ecclesiastico suppositae interdicto; nos et tunc huiusmodi sententias videlicet excommunicationis in te ac eosdem haeredes et interdicti in praedictum regnum ac terras praedictas, si tui vel ipsorum culpa huiusmodi casus emerint, de dictorum fratrum nostrorum consilio auctoritate apostolica promulgamus, tenorem praedictarum litterarum cardinalium eorumdem de verbo ad verbum inseri facientes, qui talis est:

Litterae investiturae factae per cardinales delegatos.

Illustri et magnifico principi domino Carolo illustri regi Siciliae, nato clarae memoriae Ludovici regis Franciae miseratione divina, fratres Ambaldus basilicae Duodecim Apostolorum presbyter, Ricardus Sancti Angeli, Joannes Sancti Nicolai in Carcere Tulliano et Iacobus Sanctae Mariae in Cosmedin diaconi cardinales ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

Quoniam ad subsistentiam multorum et regimen oportuit praesse unum singulare principium pro eo quod pluralitas in praesentia scissuram induceret, et solidam gubernaculi dirumperet firmitatem, praesentibus singulis regnis et mundi provinciis singula regnantium solia, et singulae principantium potestates; quia dum reges regnant, prospere imperant, et populi regibus reverenter intendunt; hi hu-

militer subsunt, et illi benigne praesunt, dum congruis praerunt iussibus et devotiis isti animis obsequuntur, viget ex hoc in eisdem populis concordia animorum; unitas, misericordia et veritas sibi obviant, ac iustitia et pax se invicem amplectuntur. Ideo namque ex summo illo coelesti Rege, per quem singuli reges regnant et principes principantur, temporalis gladii ad malorum vindictam, laudemque bonorum regibus terrenis attributa est potestas, ut ipsi assumpto dominandi officio iudicent in aequitate populos, et dirigant in terris subiectas sibi gentium nationes, quatenus sit voluntas eorum in executione iustitiae ac meditatio in lege rectitudinis et ob reverentiam sanctae pacis. Sane regno Siciliae et tota terra citra Pharam, usque ad confinia terrarum Romanae Ecclesiae, quae de praedicto regno Siciliae esse dignoscitur, ad dispositionem, ordinationem Sedis Apostolicae, ad quam specialiter pertinet, plene et libere devolutis, Sede ipsa circa statum eiusdem regni sollicito cogitante, illiusque regimen alicui catholico et devoto principi cupiente committere, qui ad laudem Dei, honorem et pacem Ecclesiae et tranquillitatem fidelium ipsius regni eius solio praesideret; tandem, quia persona vestra multa erga Romanam Ecclesiam devotione refulget, vestrumque christianissimum genus praecipuae semper fidei claruit puritate, Sedes ipsa consilio perpetuo disposuerit vos de regno ipso domumque vestram honorare; habitis igitur diligentibus, diutisque tractatibus inter eandem Sedem de praedictis regno et terra in feudum vobis, vestrisque haeredibus concedendis, demum sanctissimus pater et dominus noster, dominus Clemens sacrosanctae Romanae et universalis Ecclesiae Pontifex, ad salutarem consummationem eorumdem tractatum et negotii regni Siciliae suum animum firmiter dirigens, suas transmisit nobis litteras in hac forma:

Mandatam sibi a Pontifice negotii consummationem

Commissoriales Clementis PP. litterae.

Clemens episcopus servus servorum Dei. Dilectis filiis Ambaldo basilicae Duodecim Apostolorum presbytero, Riccardo Sancti Angeli, Ioanni Sancti Nicolai in Carcere Tulliano, et Iacobo S. Mariae in Cosmedin diaconis cardinalibus salutem et apostolicam benedictionem.

Plene vos scire credimus conditiones et formam dilecto filio nostro Carolo Andegavensi, et Provinciae comiti per venerabilem fratrem nostrum B. archiepiscopum et dilectum filium magistrum Petrum notarium nostrum super negotio regni Siciliae ex parte nostra novissime praesentatas, cum et nos illas, necnon et nostram super negotio ipso definitionem, et alia eidem opportuna negotio nuper vobis sub bulla nostra duxerimus destinanda. Volumus igitur, et de fratrum nostrorum consilio et assensu vobis per apostolica scripta mandamus, quatenus ad plenariam consummationem ipsius negotii, et ad collationem et investituram de praedicto regno ipsi comiti faciendam, auctoritate nostra iuxta easdem conditiones et formam, efficaciter procedatis. Nos enim procedendi ad consummationem, collationem et investituram huiusmodi plenam et liberam, de ipsorum fratrum consilio et assensu, vobis concedimus auctoritatem; nobis tamen receptione homagii, quod per ipsum comitem sine interpretatione ministri volumus vobis opportuno tempore praesentialiter exhiberi, specialiter reservata; non obstante quod dictus comes ex forma diffinitionis huiusmodi tenebatur infra festum beatorum apostolorum Petri et Pauli ad nostram venire praesentiam, collationem et investituram easdem, et etiam ipsius consummationem negotii de nostris manibus recepturus. Datum Perusii undecimo kalendas iulii, pontificatus nostri anno primo.

Delegati ad consummationem procedunt

Nos itaque considerantes diffinitionem ab ipso Summo Pontifice editam super dicti regni negotio, et eiusdem domini Papae et fratrum suorum subscriptioni-

bus, eiusque Bulla, et eorundem fratrum sigillis ad perpetuam memoriam roboratam, ac formam et conditiones, et per venerabilem patrem B. archiepiscopum Cusentinum et discretum virum magistrum Petrum notarium ipsius Summi Pontificis super ipso negotio nobis ex parte ipsius Summi Pontificis novissime presentatas, ac diligentius attendentes ea, quae ante consummationem praedicti negotii vobis facienda et implenda incumbant, ex forma praedicta per vos facta sunt et etiam adimpleta, ad plenariam consummationem eiusdem negotii et ad collationem et investituram faciendam vobis de regno et terra praedictis iuxta praedictas conditiones et formam, et mandato ipsius Summi Pontificis, et potestate tradita nobis, per supradictas litteras duximus procedendum.

Ad honorem igitur Dei omnipotentis Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et beatae et gloriosae semperque Virginis Mariae, beatorum quoque apostolorum Petri et Pauli, necnon praedicti domini Clementis Papae quarti, et sacrosanctae Romanae Ecclesiae, totum regnum Siciliae et totam terram, quae est citra Pharam usque ad confinia terrarum Romanae Ecclesiae, excepta civitate Beneventana cum toto territorio et omnibus districtibus et pertinentiis suis, quam Romana Ecclesia hactenus sibi reservat, in feudum vobis vestrisque haeredibus ex vobis legitime, sicut infra dicitur, descendentes, sub infrascriptis conditionibus, auctoritate et potestate nobis in hac parte concessa, dictum eiusdem regni negotium consummando, concedimus atque conferimus; vosque de ipsis regno et terra per vexillum Ecclesiae praesentialiter investimus, non obstante quod ex forma dictae diffinitionis tenebamini infra instans beatorum apostolorum Petri et Pauli ad ipsius Summi Pontificis personaliter praesentiam, collationem et investituram easdem, et totam ipsius negotii consummationem de suis manibus rece-

Carolum de tota terra citra Pharam investimus, excepta civitate Beneventana.

Iuramentum super conditionibus recipientes.

pturi. Recepimus etiam vice ipsius Summi Pontificis et Ecclesiae Romanae iuramentum fidelitatis a vobis secundum formam in eisdem contentam conditionibus et inferius annotatam, necnon et aliorum super quibus secundum tenorem conditionum ipsarum Romano Pontifici et praedictae Ecclesiae praestare tenemini iuramenta, receptione homagii praedicto Summo Pontifici generaliter reservata. Omnes quoque concessionem communitatum, baroniarum, feudorum et aliorum quorumcumque honorum et iurium factas in praedicto regno Siciliae per quemdam Fridericum olim Romanorum imperatorem, et Conradum et Manfredum natos eius, ipsorum officiales, familiares, fautores, post depositionis sententiam in ipsum Fridericum per felicis recordationis dominum Innocentium Papam quartum promulgatam in Lugdunensi concilio, revocamus: conditiones autem sunt hae:

Conditiones.

1. Si in vestro et haeredum vestrorum obitu legitimum, prout sequitur, haeredem, vos autem ipsos (quod absit) non habere contigerit, regnum ipsum ad Romanam Ecclesiam, eiusque dispositionem libere revertatur. Descendentes autem ex vobis et vestris haeredibus, Siciliae regibus, mares et foeminae in eodem regno succedent. Sic tamen quod de liberis duobus maribus eodem gradu per eandem lineam concurrentibus primogenitus, et de duabus foeminis primogenita, et de mari et foemina in eodem gradu similiter concurrentibus masculus omnibus aliis praefertur. Si vero (quod absit) sine liberis ex vobis legitime descendentes mori contigerit, possit vobis in regno et terra praedictis succedere dumtaxat nobilis vir Alphonsus comes Pictavensis, germanus vester. Et si dictus Alphonsus vobis non supervixerit, possit vobis succedere unus ex filiis domini Ludovici illustris regis Francorum, videlicet maior natu post illum, qui succedit in regno Francorum. Et haec gratia vel successio tam ex parte vestra, quam ex parte illorum erit

Legitimi filii patribus succedent.

Carolo sine filiiis obeunti, qui debent succedere

tantummodo personalis: ita scilicet quod ad nullum filiorum vel haeredum ipsius Alphonsi, si Alphonsus vobis praemori contigerit, huiusmodi successio se extendet, sed huius maior natu succedat in regno Siciliae et terra praedictis; similiter et nullus filiorum vel haeredum ipsius maioris natu, si idem maior natu vobis non supervixerit, huiusmodi successionem habebit, sed regnum Siciliae et terra praedicta ad Romanam Ecclesiam, eiusque dispositionem libere devolventur. Si vero Alphonsus et maiorem natu praedictos praemori vobis contigerit, nullus alius vobis sine liberis ex vobis legitime descendentes in eisdem regno et terra succedit, sed liberum erit eidem Romanae Ecclesiae de ipsis regno et terra disponere iuxta suae beneplacitum voluntatis. Si autem praedictos Alphonsus et maiorem natu post successionem huiusmodi, aut eorum haeredes, sine liberis ex ipsis legitime descendentes, mori contigerit, regnum Siciliae et terra praedicta similiter ad eandem Romanam Ecclesiam, eiusque dispositionem libere revertentur. Sed si aliquem de aliis successoribus vestris, regem vel reginam Siciliae, sine legitima prole sui corporis mori contigerit, in futurum succedent eidem, servatis gradibus, si superstitibus fuerint, hae personae, scilicet: regis, vel reginae sine prole legitima sui corporis, descendentes frater vel soror, ac collaterales superiores, mares et foeminae, utpote patrum et avunculi, amatae et matererae, et sursum usque ad quartum gradum, dumtaxat illis collateralibus, quos vos habebitis ad praesens dum vixeritis, et qui post obitum forsitan ex eisdem orientur, exceptis; collaterales etiam inferiores succedunt similiter mares et foeminae, utpote nepos et neptis ex fratre vel sorore, et inferius usque ad eundem tantummodo gradum. Quod autem de foeminabus rectae lineae, et collateralium superius est expressum, intelligendum est tam de nuptis, quam de innuptis, dummodo nuptae sint fidelibus

Causa devolutio ad S. Sedem.

Grades successio.

et Romanae Ecclesiae devotis, et sic inter eas personas gradus servari volumus, ut scilicet prior gradus posteriori gradui praeferatur; sic in eodem gradu pluribus concurrentibus priorem natu posteriori, et marem foeminae in huiusmodi successione volumus anteferri. Personarum autem huiusmodi nulla superstita regnum ipsum, ut praefertur, ad Romanam Ecclesiam et eius dispositionem libere revertatur. Quod si forte deficientibus masculis contigerit foeminam inuuptam in regno succedere, illa maritabitur personae, quae ad ipsius regni regimen et defensionem existat idonea, Romani tamen Pontificis super hoc consilio requisito. Nec nubat nisi viro catholico et Ecclesiae Romanae devoto. Et si contra hoc fecerit, licebit eidem Romano Pontifici contra ipsam ad privationem regni et terrae praedictorum sine figura iudicii, et absque omni iuris solemnitate, in quacumque aetate foemina ipsa constet, procedere, si hoc videbitur expedire. In regnum vero et terram praedictam nullus succedet, qui non fuerit de legitimo matrimonio procreatus.

Illegitimi nullum habent succedendi ius.

Regnum nullo modo dividendum.

2. Adhuc tam vos, quam viri in regno haeredes regnum et terram praedictam nullatenus dividatis, sed semper illa unum tantum sub ipsis conditionibus in membris ac in capite ab Ecclesia Romana tenebit.

Reges Adelphatis iuramentum et homagium Papae praestare solent.

3. Vos autem nobis recipientibus vice praedicti Romani Summi Pontificis et Ecclesiae Romanae praestabitis ad praesens iuramentum fidelitatis, reservata receptione homagii eidem Summo Pontifici iuxta ipsius mandatum, et tam vos sibi, quam eius successoribus canonice intrantibus expressis eorum nominibus ligium homagium facietis, et dictum iuramentum fidelitatis, faciendo mentionem de praesentibus instrumento seu litteris, praestabitis in hunc modum:

Forma iuramenti.

Ego Carolus rex Siciliae plenum et ligium homagium faciens Ecclesiae Romanae pro regno Siciliae et tota terra,

quae est citra Pharum usque ad confinia terrarum ipsius Ecclesiae, excepta civitate Beneventana, cum toto territorio et omnibus districtibus et pertinentiis suis secundum antiquos fines territorii pertinentiarum et districtus civitatis eiusdem per Romanum Pontificem distinctos, vel in posterum distinguendos, ab hac hora in antea fidelis ero et obediens beato Petro et domino meo domino Clementi Papae quarto, suisque successoribus canonice intrantibus, et sanctae Apostolicae Romanae Ecclesiae: non ero in consilio aut consensu vel facto, ut vitam perdant aut membrum, aut capiantur mala captione. Consilium quod mihi creditari sunt per se, aut nuncios suos, sive per litteras ad eorum damnum illud pro posse impediam, et si impedire non possum, illud eis significare curabo. Papatum Romanum et regalia Sancti Petri, tam in regno Siciliae et terra praedictis, quam alibi existentia, adiutor eis ero ad retinendum et defendendum ac recuperandum, et recuperata manutenendum contra omnem hominem, universas et singulas conditiones contentas in praesenti instrumento, seu litteris plenarie super ipsorum regni et terrae concessionem confectis, et omnia et singula, quae continentur in eodem instrumento, seu litteris adimplebo, et inviolabiliter observabo, nec unquam tempore ullo veniam contra illa. Sic me Deus adiuvet et haec sancta Dei Evangelia.

Huiusmodi autem homagia vos et dicti haeredes facere, et iuramentum fidelitatis praestare secundum formam praescriptam, si Romanus Pontifex in Italia fuerit, infra sex menses, si vero extra Italiam esse contigerit, infra annum postquam regni dominium adepti fueritis, teneamini, et singulis ipsis successioneibus et eidem Ecclesiae Romanae renovabitis, tam ipsum homagium, quam huiusmodi iuramentum. In optione autem et beneplacito erit Romanae Ecclesiae vos vel haeredes vestros vocare ad praestandum

Tempus praestandi iuramentum.

Iuramentum de non contentiendi electioni sui in Imperatorem vel regem Romanorum, etc.

personaliter iuramentum fidelitatis, et ligium homagium Romano Pontifici et eidem Ecclesiae, dummodo ad haec vobis locum tutum statuam et assignent, vel aliquem cardinalem ipsius Ecclesiae alium, qui vice Romani Pontificis iuramentum iuxta eandem formam et homagium recipiat destinare, vosque praedicto Summo Pontifici et Ecclesiae in vestris nominibus, manibus iunctis, ad praesens vos ad haec specialiter obligantes, et tam vos singulis eius successoribus, quam vestri in dicto regno haeredes praefato Summo Pontifici et singulis eius successoribus ac praedictae Ecclesiae quando praestabitis huiusmodi iuramentum fidelitatis, iurabitis vos ad haec specialiter obligantes, quod nunquam per vos, vel alios, seu quocumque modo periurabitis, ut eligamini vel nominemini in regem, vel imperium Romanum (1), vel regem Theutoniae, seu dominium Lombardiae seu Tusciae, vel maioris partis earundem Lombardiae vel Tusciae. Et si electionem vel nominationem ad imperium vel regnum Romanum, seu regnum Theutoniae, aut ad dominium Lombardiae vel Tusciae seu maioris partis earundem de vobis celebrari contigerit; nullum huiusmodi electioni vel nominationi assensum praestabitis, nec intromittetis vos ullo modo de regimine ipsius imperii vel regni Romanorum, seu regni Theutoniae, aut Lombardiae, seu Tusciae, vel maioris partis ipsarum, ad quodcumque horum nominati fueritis vel electi. Quod si vos vel aliqui vestrorum in regno sedentium haeredum eodem procurantibus vobis aut eis ad imperium ipsum, sive ad dictum regnum Romanorum, sive regnum Theutoniae, aut dominium Lombardiae, seu Tusciae, vel maioris partis earum electi vel nominati fueritis, vel fuerint, si hoc verum et manifestum fuerit, aut si post talem electionem vel

Seus agentes a iure regni cadunt.

(1) Martène hic et alibi legit: in regem vel imperatorem ..... seu dominium Lombardiae.

nominationem de imperii regni Romanorum, seu regni Theutoniae, aut Lombardiae, sive Tusciae, seu maioris ipsarum partis regimine vos manifeste intromiseritis vel intromiserint; eo ipso a iure regni Siciliae et terrae praedictae cadatis vel cadant ex toto, ipsaque prorsus amittatis et amittant, et eadem regnum et terra ad Romanam Ecclesiam libere devolvantur. Si autem vos, aut aliquis ex praedictis haeredibus electioni vel nominationi factae, seu iuri omnino renunciatis et renunciatis, et quod de imperio seu aliquo alio praemissorum, ad quod electi seu nominati fueritis vel fuerint vos nullatenus intromittatis et intromittant, moniti infra quatuor mensium spatium post nominationem huiusmodi, tali electioni vel nominationi seu iuri non renuntiaveritis vel renuntiaverint, vel de ipso imperio vel de aliquo praemissorum, ad quod electi seu nominati fueritis vel fuerint, vos intromiseritis, vel intromiserint quoquomodo, ex hoc sitis, et sint eidem regno Siciliae et terra et omni prorsus iure eorundem privati, et ut dictum est, eadem regnum et terra ad Romanam Ecclesiam libere devolvantur. Si vero ad vos, vel in dicto regno ad haeredes vestros non poterit commode talis monitio provenire, super quo utique impedimento, videlicet quod moneri commode nequeatis vel nequeant, credetur et stabitur assertioni Romani Pontificis, fiet monitio publica et sollemnis: ita quod si infra sex menses post illam non renuntiaveritis seu renuntiaverint, aut de imperio, seu de aliquo alio praedictorum, ad quae vos vel dicti haeredes electi seu nominati fueritis vel fuerint, vos quolibet modo intromiseritis vel intromiserint, ex hoc cadatis vel cadant omni iure ipsorum regni et terrae, et regnum et terra ipsa ad Romanam Ecclesiam libere devolvantur. Caeterum si contigerit aliquem ex vestris haeredibus, qui deberent in praedictis regno Siciliae et terra succedere, in regem vel imperium

Romanorum, seu in regem Theutoniae, vel dominium Lombardiae, seu Tusciae, seu maioris partis earum nominari seu eligi vel assumi, nullatenus possessionem eorum regni Siciliae et terrae nanciscatur et habeat, nec se de illorum cura seu dominio et regimine per se vel per alios aliquatenus intromittat, nisi prius imperio vel regno Theutonico, aut dominio Lombardiae, vel Tusciae, seu maioris earum partis, ad quodcumque eorum electus seu nominatus fuerit vel assumptus, et omni iuri sibi in illo competenti omnino renunciaret, et illorum regimen, nec de iure nec de facto illud gerens vel retinens, omnino dimittat, ipsum nullo unquam tempore resumpturus: alioquin ab omni successione et iure quae in regno Siciliae et terra praedictis sibi competere, cadat ipso facto, ita quod eadem regnum Siciliae et terra ad Romanam Ecclesiam, eiusque dispositionem libere devolvantur. Quod si, non extantibus masculis, foemina in eisdem regno et terra successerit, illa regi vel imperatori Romanorum, seu in regnum et imperium electo, aut regi vel electo Theutoniae aut dominio Lombardiae seu Tusciae, aut maioris partis earum, seu electo ad earum dominium, nunquam matrimonialiter copuletur, et si contrarium fecerit, eo ipso cadat a Siciliae regno et terra praedictis, maneatque prorsus ipsarum iure privata, ipsis regno et terra Siciliae ad eandem Ecclesiam devolutis; si autem vos vel aliqui vestrum in regno haeredes contra hoc veneritis vel venerint, eo ipso excommunicati, et insuper labe et reatu perjurii respersi et noti existatis vel existant. In huiusmodi quoque iuramento vos addetis, et tam per vos, quam vestros in dicto regno haeredes addetur expresse quod nullo unquam tempore regnum seu imperium Romanorum aut regnum Theutoniae, vel dominium Lombardiae, vel Tusciam, vel maiorem partem ipsarum per vos vel per alium aut alias occupabitis, capietis vel acquiretis,

aut vobis alias quolibet modo vindicaveritis, et si secus feceritis, secundum praescriptam formam poenas similes incurratis. Quod autem dicitur de maiori parte Lombardiae, sive Tusciae, intelligitur scienter; si vero ignoranter, eam ad mandatum Ecclesiae dimittere teneamini, et si eam ad mandatum dimittatis, non incidatis in poenam in isto articulo et in consimilibus constitutam. Si vero moniti non dimittatis, remaneat poena prout est in hoc articulo et in consimilibus constituta. Quod si forte in posterum regem Siciliae contingat in imperatorem eligi, postquam fuerit regni Siciliae possessionem adeptus, non transeat ad imperium, alioquin in poenas incidat in hoc articulo vel in aliis similibus comprehensas. Quod si regni possessione praedicti nondum habita seu obtenta, in imperatorem electus, transire voluerit ad imperium, in manu prius Romani Pontificis vel illius quem ad hoc idem Pontifex duxerit destinandum, filium suum successurum in regno, cuiuscumque fuerit aetatis, emancipet, et regno renunciaret, nihil iuris in eo retinens clam nec palam, nec cuiuslibet etiam potestatis, nec ipsum filium ad servitium seu subsidium aliquod faciendum, iuramento vel voto, stipulatione vel pacto, sibi vel successoribus suis astringat; sicque factus filius sui iuris, ab eodem Romano Pontifice, vel alio destinato ab ipso protinus investatur in regno, ad cuius regni successionem, si forte decederet sine liberis, nullo unquam tempore pater veniat imperator existens; sed si imperio et omnibus, quae pertinent ad imperium idem pater renunciare voluerit, et regno tantum esse contentus, post renunciationem huiusmodi ad illius successionem libere admittatur, et tunc ab ipso Romano Pontifice vel alio destinato ab eodem investituram recipiat regni eiusdem.

4. Si dictus filius ad regnum assumptus maior annis XVIII fuerit, libere administraret: sed quamdiu minor extiterit,

In maiestate regis regni administrato poenas Rom. Pontificem.

Quid agendum si Siciliae rex in imperatorem eligatur.

tam ipse, quam regnum ipsius in custodia Romanae Ecclesiae remaneat, donec ipse impleverit supradictam aetatem, fructibus et obventionibus regni, ex quibus sumptus necessarii faciendi pro eiusmodi regni custodia deducantur regni, conservandis ei, et lucro alterius ratione ipsius custodiae non cessuris. Quae vero de filio dicuntur, ut ei videlicet regnum possit sub observatione praemissa a patre ad imperium transeunte dimitti, de filia etiam duximus concedendum, et si rex non habens filium in imperatorem electus ad imperium transire voluerit, et de personis quas supra diximus, liberis non extantibus, in regno posse succedere, aliqui superstites fuerint, quae de filio et filia praediximus, observentur in illis, excepto emancipationis articulo, quae in solis ipsis procedere poterit, qui capaces emancipationis existant ratione patriae.

Aliae res pro impedienda unionem regni huius cum imperio, vel Lombardia, Tuscia, etc.

5. Declaramus etiam si illi regi Siciliae sine filio decedenti superstes sit filia vel mulier alia, quae iuxta praedictam formam debeat ad huiusmodi successionem admitti, quae imperatori, dum ipse rex viveret, fuerat desponsata vel nupta, succedat in regno, et si, regno sibi delato, imperatori nupserit, cadat protinus ab eo, nisi vir eius imperio prorsus renuntians, regno solummodo sit contentus. In primo autem casu, repulsis filia et alia praedicta, ad personas ipsas, servatis gradibus, regnum perveniat, quas praenotavimus in regno posse succedere, si, rege praemortuo, filii non supersint. In secundo autem casu regnum ad Romanam Ecclesiam devolvatur; regnum quoque Siciliae et terra praedicta imperio nullo modo subdentur, seu sibi nullo unquam tempore in eadem persona quolibet modo venient, et praecise super articulo, tam per poenas spirituales, quam alias cautiones, cavebitur iuxta Ecclesiae voluntatem, quandocumque Romanus Pontifex duxerit requirendum; cum intentionis sit Romanae Ecclesiae, ut regnum et terra praedicta nullo unquam tempore imperio

uniatur, ut scilicet Romanus imperator et Siciliae rex existat. Quod autem circa unionem ipsorum regni et terrae cum imperio dicimus, hoc ipsum circa unionem regni et terrae cum regno Romano aut regno Theutoniae, seu cum Lombardia seu Tuscia, seu cum maiori parte ipsarum Lombardiae vel Tusciae intelligimus et volumus esse dictum.

6. Pro toto vero generali censu octo millium unciarum auri ad pondus ipsius regni in festo Sancti Petri ubicumque Romanus Pontifex fuerit ipsi Romano Pontifici et Romanae Ecclesiae annis singulis persolventur. Si vero vos, vel vestri in dicto regno haeredes quocumque termino non solveritis integre ipsum censum, et expectato per duos menses terminum ipsum immediate sequentes, de illo ad plenum non satisfeceritis, eo ipso eritis excommunicationis vineulo innodati. Quod si in secundo termino infra sequentes duos menses eundem censum sine diminutione qualibet non persolveritis, totum regnum Siciliae cum tota terra praedicta erunt supposita interdicto. Si vero nec in tertio termino, nec infra duos menses proximos per plenam satisfactionem illius eiusdem census vobis duxeritis consulendum, ita ut, transactis eodem termino tertio, et duobus mensibus proxime sequentibus, non sit de octo millibus unciis huiusmodi praedicti termini ipsi Ecclesiae integre satisfactum, ab ipsis regno et terra, ipsorumque iure cadatis ex toto, et regnum ipsum et terra ad Romanam Ecclesiam integre et libere revertatur. Si autem de censu octo millium unciarum huiusmodi praedicti termini inter dictos tertium terminum et sequentes duos menses plenarie satisfeceritis, nihilominus semper pro singulis octo millibus unciarum singulorum terminorum, si solummodo in eorum solutione cessaveritis, vel ipsas non solveritis, poenas similes incurretis, salvo aliis poenis et processibus, quae vel qui de iure

Census unciarum Rom. Ecclesiae persolvendus sub poena excommunicationis.

Item foemina in regno succedens, imperatori, aut regi Theutonico, et nupta.

Adjendum iuramento de non occupando imperio, vel aliqua parte Lombardiae, vel Tusciae.

inferri vel haberi poterunt per Romanum Pontificem in hoc casu.

De palefrido.

7. In quolibet etiam triennio dabitur vos et vestri in dicto regno haeredes Romano Pontifici unum palefridum album pulchrum et bonum in recognitionem veri domini eorundem regni et terrae.

In ingressu regni solvenda 60 millia marcarum sterling.

8. Adhuc priusquam praedictum regnum, vel tantum de ipso acquisiveritis vel adhibueritis, quod etiamsi aliqua ipsius regni civitates vel munitiones, aut alia aliqua loca adhuc vobis rebellia fuerint, reputemini et possitis ipsius regni rex vel dominus reputari, solvetis Romanae Ecclesiae quinquaginta millia marcarum sterlingorum per infra scriptos terminos, scilicet quod infra sex menses, postquam dictum regnum acquisiveritis, prout dictum est, solvetis eidem Ecclesiae decem millia marcarum sterlingorum, et infra singulos sex menses successive sequentes solvetis singula decem millia, donec tota praedicta quinquaginta millium summa fuerit integre persoluta. Quod si vos in huiusmodi terminis illa non solveritis, liberum erit Romano Pontifici contra vos pro singulis terminis ad poenas spirituales procedere prout sibi videbitur expedire. Quia vero, sicut in tractatu negotii actum extitit, tempore quo esset tractatus, sive negotium consummandum, dominus Papa petitionem super remittendis vobis eisdem decem millibus marcarum factam crederet ex parte saltem aliqua, de qua vos teneri sibi ad gratiam deberetis, nolumus, quod per praefixionem huiusmodi aliquid in hoc faciet vobis per gratiam de praedicta summa decem millium marcarum deducantur.

Auxilium Rom. Ecclesiae ad ducum praestandum.

9. Quandocumque autem Romanus Pontifex, qui pro tempore fuerit, asseruerit vel dixerit Romanam Ecclesiam indigere, ita quod super indigentia huiusmodi ipsius Romani Pontificis simplici verbo stetur, vos, vel vestri in dicto regno haeredes requisiti ab eo, in Urbem, in Campaniam, in Maritimam, in patri-

monium Beati Petri, Tusciam, ducatum Spoletanum, Marchiam Anconitanam et in praemissam civitatem Beneventanam, ac eius territorium et pertinentias, quae remanebunt Ecclesiae, et omnes terras alias ipsius Ecclesiae per Italiam trecentos milites equis et armis bene et decenter munitos et paratos, ita quod unusquisque ipsorum habeat quatuor equitaturas vel tres ad minus, in Ecclesiae praedictae obsequium et subsidium transmittetis per tres menses integros in vestris, vel dictorum in regno haeredum sumptibus et stipendiis, semel tantum in anno in servitio eiusdem Ecclesiae maturatos, mensibus ipsis a die, quo iidem milites terram vestri domini, vel fines vestri districtus egressuri fuerint per vulgatas dietas et solitas computandis, quod si maluerit Ecclesia eadem, ingruente necessitate, qua stetur verbo Romani Pontificis, ut dictum est, navali in mari exercitu praedicti milites, debita taxatione et recompensatione praehabita, in navale stolium commutetur.

Civitas Beneventana Rom. Ecclesiae reservatur.

10. Verum praedicta civitas Beneventana, quam hactenus Romana Ecclesia sibi retinuit, et in suum domanium et dominium cum omnibus iuribus et pertinentiis reservavit, et totum tenementum civitatis eiusdem cum finibus eius antiquis, quos Romanus Pontifex quondamque, semel cum sibi placuerit, bona fide distinguet, eidem Ecclesiae, et in eius proprietate libere remanebit, nullo iure nobis vel cuicumque alii de regno praedicto, seu quolibet reservato: distinctioni quoque per Romanum Pontificem semel faciendae, ut dictum est, stabitis absque contradictione seu refragatione quacumque, prout ipsa distinctio per apostolicas litteras apparebit.

Ligna danda per eadem reficienda civitate.

11. Pro praedicta quoque civitate Beneventana hac, vice reficienda per Beneventanos, exponetis per septennium pro lignaminibus omnia nemora ipsorum regni et omnem materiam ad aedificia opportuna, puta lapides, arenam, quae Pu-

teolana vocatur, cementum et similia sine praeiudicio singularum personarum ad unam dietam prope Beneventum.

Totum iter Beneventanis praestandum.

12. Praestabitis etiam ipsis securitatem per totum regnum et terram praedictam, nisi in terra vestra de novo delinquant, propter quod ad vos de iure iustitia pertinebit.

Libertatesque eorum, ac privilegia servare.

13. Privilegia insuper dictae civitatis a regibus et principibus concessa illibata servabitis. Omnia statuta per Fridericum olim Romanum imperatorem, seu quoscumque alios reges Siciliae facta contra libertatem civitatis eiusdem revocabitis in omnibus, et per omnia, quae libertatis fuerint caeteris regnicolis, purificabitis illa, nec aliqua statuta, nec aliquas leges condetis in posterum, per quae dictae civitati directe vel indirecte possit praeiudicium generari, ac pro Apostolicae Sedis et beati Bartholomaei patroni civitatis eiusdem reverentia, fidantias ab omnibus remitti facietis et remittetis eisdem. Fidantiarum remissio est concessio libertatis, ut cives Beneventani possint libere proprias vineas et terras excolere, ipsarumque fruges et fructum colligere et easdem vineas ac terram vendere, et de ipsis pro sua voluntate disponere sine aliqua exactione vel munere, vel etiam datione. Vos autem et vestri in regno Siciliae haeredes in dicta civitate ac eius territorio et pertinentiis, quae remanebunt in Ecclesia vel Urbe, seu Campania vel Maritima, seu ducatu Spoletano aut Marchia Anconitana, aut in patrimonio Beati Petri in Tuscia, sive aliquibuscumque terris aut dominiis sive feudis ipsius Ecclesiae ubilibet constitutis, ex successione vel legato aut conditione sive donatione, aut alio quocumque iure vel titulo seu contractu, nihil umquam vobis acquirere vel vindicabitis, seu poteritis acquirere vel quolibet modo vindicare; et nihil umquam recipietis, habebitis et retinebitis, seu poteritis recipere, habere vel retinere, ac nullam potestariam, capitaneam vel rectoriam, nullum

Siciliae rex nihil foris vel dignitatis habebit in ceteris locis de dominio Roman. Ecclesiae.

alium honorem, dignitatem seu potestatem senatoriam, aliam administrationem vel commendam, nec quodcumque officium recipietis, seu recipere poteritis, habebitis vel retinebitis, seu habere vel retinere poteritis in eisdem. Hoc autem intelligimus de illis haeredibus vestris, qui vobis in eodem Siciliae regno succedent. Nolumus enim, quod delictum vobis in comitatibus et aliis terris vestris in poenam haeredis, qui est vobis successurus in regno, aliquatenus extendatur. Ne vero huiusmodi alii haeredes vestri contra ea quae continentur in isto articulo forsitan aliquo tempore venire praesumant, acquirendo, vel vindicando, aut recipiendo, vel habendo, seu retinendo aliquid in terris in articulo ipso expressis, vel recipiendo, habendo seu retinendo in eisdem terris potestariam, seu capitaneam, seu aliquid aliud de his, quae articulo continentur eodem, sic semper hoc duximus concedendum, ut videlicet nulli etiam huiusmodi aliorum haeredum vestrorum, nullo unquam tempore liceat sibi quicumque in eisdem terris acquirere vel vindicare, recipere, habere vel retinere potestariam sive capitaneam vel rectoriam, aut aliquid aliud ex his, quae, prout dictum est, in eodem articulo plenius exprimuntur. Quicumque autem ipsorum secus praesumpserit, eo ipso excommunicatus existat, nec ipse, nec eius posteri in perpetuum possint in eodem regno succedere, si eis in casu aliquo huiusmodi successio devolvatur, sed ab illo repellatur omnino, et nihilominus ille, qui huiusmodi regni gubernacula possidet, Romano Pontifici contra eum patenter assistere teneatur. Si vero vos, vel vestri in regno haeredes praedictam Beneventanam civitatem, territorium, vel pertinentias eius, quae remanebunt Ecclesiae, vel aliquam partem earum, aut Campaniam aut Maritimam, seu Urbem aut ducatum Spoletanum, vel Marchiam Anconitanam, sive patrimonium Beati Petri in Tuscia, aut alias quascumque

Huius capituli inobservantia inducit excommunicationem.

terras Romanae Ecclesiae ubilibet constitutas occupaveritis vel occupare feceritis aut molestari, et postquam super hoc a Romano Pontifice moniti vel requisiti fueritis, vel commode moneri aut requiri nequiveritis iuxta ipsius Romani Pontificis assertionem vel dictum, postquam de hoc tempore publice aut solemniter vos monuerit, infra tres menses non restitueritis integre omnia occupata, eo ipso ab eiusdem regni Siciliae et terrae iure cadatis totaliter. Ipsaque regnum et terram prorsus amittatis, et haec ad Romanam Ecclesiam libere devolvantur.

Quod si etiam restitueritis, nihilominus ad plenum de universis iniuriis et damnis illatis, ad mandatum eiusdem Romani Pontificis satisfacere teneamini: alii quoque haeredes vestri, videlicet, qui vobis non succedent in regno, occupare vel facere occupari easdem terras Romanae Ecclesiae, vel molestare vel molestari facere super illis eandem Ecclesiam non attentent: illi vero, qui secus attentaverint, praemissas poenas, ut videlicet eo ipso sint excommunicati, et tam ipsi, quam eorum posteritas in perpetuum ad successionem praedicti regni, si aliquando forte casu eiusdem successio devolveretur ad illos, nullatenus admittantur, incurrant; et rex Siciliae, qui tunc erit, teneatur assistere Romano Pontifici contra ipsos, prout superius est expressum.

14. Sane omnibus Ecclesiis, tam cathedralibus, quam aliis regularibus, et quibuslibet religiosis saecularibus, necnon omnibus praelatis et clericis ac universis personis ecclesiasticis, saecularibus et regularibus, et quibuslibet religiosis locis plenarie dimittentur et restituentur integre omnia bona eorum immobilia a quibuscumque ablata vel occupata sint, et per quoscumque detineantur. Mobilia vero quae extant et poterunt inveniri, simili modo restituentur eisdem. Haec autem restitutio fiet absque contradictione vel difficultate qualibet, sicut nanciscemini praedictorum regni Siciliae et terrae

possessionem hoc modo, scilicet quod statim in illa parte ipsorum regni et terrae, quae vobis obediet, restitutio ipsa fiet, ipsaque successive consummabitur, sicut eadem regnum et terra habebuntur. Ne autem super his rebus restituendis ingeri possit aliqua difficultas, deputabuntur a Romano Pontifice aliqui iuris discreti, ad quorum mandatum et arbitrium iurium, rerum immobilium et mobilium, quae extant, restitutio plene fiat, ita quod de his, de quorum dominio vel proprietate seu possessione notorium fuerit, ad eorum mandatum et arbitrium mox reddentur. In dubiis vero per ipsos de plano et absque strepitu iudicii veritas diligentius inquiretur. Sufficit enim vocari camerarium seu bailivum in cuius iurisdictione vel ballivia seu territorio bona, de quibus agetur, consistant, ad videndum iurare testes, qui in huiusmodi inquisitione deponent.

15. Omnes insuper Ecclesiae, tam cathedrales, quam aliae regulares et saeculares, necnon et omnes praelati et clerici, omnesque personae ecclesiasticae saeculares et religiosae, et quaecumque religionis loca cum omnibus bonis suis in electionibus, postulationibus, nominationibus, provisionibus et omnibus aliis plena libertate gaudebunt, nec ante electionem sive in electione vel post, assensus vel consilium aliquatenus requiretur. Quam utique libertatem vos et vestri in praedicto regno haeredes semper mantenebitis et conservabitis, et manteneri facietis, quod in omnibus aliis plena libertate gaudebunt, nec ante electionem, sive in electione, vel post, regius assensus vel consilium aliquatenus requiretur. Quam utique libertatem vos et vestri in praedicto regno haeredes semper mantenebitis et manteneri facietis ab omnibus subditis vestris, dictaeque Ecclesiae ac personae utentur libere omnibus bonis et iuribus suis, salvo vobis et vestris in regno haeredibus iure patronatus in Ecclesiis in tantum, quantum vel antiqui

Libertas in electionibus omnimoda servanda.

Hoc capitulum comprehendit etiam regum consanguineos.

Non omnia ecclesiasticis tantum.

reges Siciliae huiusmodi ius patronatus in ipsis Ecclesiis habuerint.

16. Omnes etiam causae ad forum ecclesiasticum pertinentes libere et absque ullo impedimento agitabuntur, tractabuntur et ventilabuntur coram ordinariis et aliis ecclesiasticis iudicibus, et terminabuntur per eos, et si ad Sedem Apostolicam super huiusmodi causis appellari contigerit, tam appellantes quam appellati ad eandem venire Sedem pro appellationum executionibus libere et absque aliqua inhibitione permittantur.

17. Sacramenta vero fidelitatis praestabuntur secundum antiquam et rationabilem consuetudinem, prout canonica statuta permittunt, ab aliis Ecclesiarum praelatis, quorum praedecessores antiquis illa Siciliae regibus praestiterunt. Ab illis autem praelatis ecclesiasticis, qui temporalia sive regalia bona tenent, si qui tamen sint, qui huiusmodi bona tenent a domino rege vel aliis dominis temporalibus, et qui huiusmodi ratione bonorum ab antiquo consueverunt regibus et ipsis dominis temporalibus servitia exhibere, huiusmodi honesta et antiqua servitia eis secundum rationabilem et antiquam consuetudinem, et sicut antiqua patiuntur canonica statuta impendantur, salva semper circa Ecclesias cathedrales et alias regulares et saeculares, ac personas et loca ecclesiastica, tam in faciendis provisionibus et electionibus confirmandis, quam in omnibus quibuscumque aliis Romani Pontificis et Ecclesiae Romanae iurisdictionibus ac auctoritate plenaria et libera potestate. Revocabitis quasque omnes constitutiones seu leges per dictum Fredericum, vel per reges Siciliae, seu per Conradum ipsius Frederici filium, aut Manfredum principem Tarentinum, qui de facto retinet ipsum regnum occupatum, editas contra ecclesiasticam libertatem, nec statuta vel condiciones aliquas edetis, aut etiam promulgabitis, per quae iuri aut ecclesiasticae libertati derogetis.

18. Promittetis etiam quod nullus

clericus vel persona ecclesiastica eorumdem regni et terrae in civili vel criminali causa convenietur coram iudice saeculari, nisi super feudis iudicio petitorio conveniatur civiliter, sed omnes personae ecclesiasticae omnimode erunt libere et in nullo regi vel principi subiacebunt.

19. Nullas insuper tallias vel collectas imponetis Ecclesiis, monasteriis, clericis, et nostris Ecclesiis vel rebus eorum et in Ecclesiis vacantibus vos vel vestri in regno haeredes nulla habebitis regalia, nullosque fructus, redditus et proventus, nullas obventiones, ac nulla prorsus alia percipietis ex eisdem, custodia earundem Ecclesiarum interim libere remanente penes personas ecclesiasticas iuxta canonicas sanctiones.

20. Comites vero, barones, milites, et universi homines totius regni et terrae praedictae vivent in ea libertate et habebunt illas immunitates, illaque privilegia, ipsisque gaudebunt, quas et quae tempore clarae memoriae Guillelmi II Siciliae regis, et aliis antiquis temporibus habuerunt.

21. Omnes exules regni Siciliae et terrae praedictae cuiuscumque conditionis existant, ad mandatum Ecclesiae reducantur in regnum et praedictam terram, ipsisque de bonis et iuribus eis debitis restitutio plena fiet: in huiusmodi autem restitutione secundum praedictam formam in capite *De ecclesiasticis tuendis* contentam tam, in notoriis, quam in dubiis procedetur; omnesque captivos et obsides qui tenentur in regno et terra praedictis, Romanos, regnicolas et alios de terra Ecclesiae, Tuscos et Lombardos et illos de Marchia Tarvisina bona fide restituetis libertati pro posse.

22. Haeredibus vero quondam Riccardi comitis Sorani germani fel. record. Innocenti Papae quarti ius, quod in comitatu Sorano et aliis Ecclesiae Romanae fidelibus, illud in aliis comitatibus et bonis, si qua eis in regno et terra praedictis a regibus et principibus concessa

Clerici non conveniendi coram iudice saeculari.

Ex Ecclesiis vacantibus nihil exigendum.

Antiqua privilegia regnicolis conservanda.

Exules revocandi, bonaque eis restituenda.

Sorani comitis iuribus conservandis.

Causae ecclesiasticae suo foro remittendae.

Iuramenta fidelitatis ex quibus et quomodo recipienda.

obtinent, erit salvum; nec per praesentem ipsorum regni et terrae cessionem comitatum sic concessorum eorumdem cuique ad proprietatem seu possessionem praedictum generetur, regio in his omnibus iure salvo.

Confederatio nulla in praedictum R. E. inunda.

23. Nullam etiam confederationem seu societatem cum aliquo imperatore vel rege, vel principe, seu barone, saraceno, christiano vel graeco, aut cum aliqua provincia seu civitate aut communitate vel loco aliquo scienter contra Romanam Ecclesiam vel in damnum Ecclesiae faciatis, et si feceritis ignoranter, teneamini ad mandatum Ecclesiae revocare.

Exercitus a Carolo comparandus.

24. Habeatis autem mille ad minus ultramontanorum militum comitativam, quorum quilibet equitaturas quatuor secum habebit; habebitis etiam trecentos balistarios et tot alios bellatores, quot ad prosecutionem negotii fidei sufficere videtur, et usque ad annum a praesenti die computandum, sic muniti cum tota vestra huiusmodi comitativa esse teneamini et sitis extra fines comitatus Provinciae versus Italiam vel in Italia, et ex tunc infra tres menses immediate sequentes esse teneamini et sitis in terris contiguis regno Siciliae, nisi forsitan in Italia hostium obstaculo impediamini vel occursu, quorum impugnationem et debellationem quamdiu taliter muniti perseverantes institeritis, intelligamini negotium prosequi, nec vobis tempus praedictum trium mensium currat. Quod si vos sic muniti usque ad huiusmodi annum non fueritis extra fines praedicti comitatus, vel si infra eosdem tres menses tali non praepediti obstaculo non fueritis in terris eiusdem Siciliae regno conterminis cum comitativa huiusmodi constituti, vel in quocumque casu ad prosecutionem negotii opportunam non impendentibus operam in eisdem terris conterminis dicto regno infra ipsos tres menses non fueritis sic muniti, liberum erit Romano Pontifici, ac in potestate remanebit ipsius dicere, pronuntiare vel proferre, in scriptis

Terminus huiusmodi innotrandi assignatur.

vel sine scriptis, de consilio vel sine consilio fratrum, vobis aut alio etiam quocumque, cuius forsitan interesset, non vocatis, et absque omni iuris solemnitate, collationem, concessionem, investituram vobis et haeredibus vestris de regno et terra praedictis factas, vacuas omnino esse, nullumque robur vel valorem habere, ac eas revocare, cassare, irritare, ac ipsas cassas et irritas nunciare.

25. Liberum quoque erit eidem Romano Pontifici hoc idem facere, si (quod absit) vel longa praepediti valetudine, vel morte praeventi, dignum negotium iuxta eandem formam non assumpseritis vel assumptum non fueritis prosecuti, nisi forte talis persona et tam idonea iuxta formam eandem vices vestras vel vestrum haeredum in hac parte suppleverit, quae merito ad hoc sufficere, et possit et debeat a Romana Ecclesia reputari. Quod si forte vos aliquo impedimento fueritis irretiti, et hoc significaveritis Romano Pontifici, in potestate ipsius remanebit dicere, pronuntiare et approbare et proferre, iuxta formam in capitulo ipso contentam, collationem, concessionem et investituram huiusmodi vobis et haeredibus vestris factas de regno et terra praedictis vacuas omnino esse, nullumque valorem et robur habere, ac eas revocare, et cassare, et irritare, et ipsas cassas et irritas nunciare, vel talem personam et totam idoneam assumere vel admittere ad dictum negotium, quae merito ab ipso sufficiens reputetur. Deinde omnes praemissas condiciones, quae in persona vestra apponuntur circa vestros etiam in dicto regno haeredes et successores, intelligimus et volumus esse dictas, salvo omnibus, quae circa alios haeredes ordinata consistunt, prout superius est expressum.

26. Vos etiam dabitur privilegium vestrum domino Papae ac Romanae Ecclesiae, ac bulla aurea bullatum, in quo proprio iuramento fatebimini et cognoscetis expresse regnum Siciliae et totam

Hae conditiones Caroli haeredes obligant.

Protestatio a Carolo facienda, ut Siciliae regnum ex mera Sedis Apostolicae gratia obtinere.

terram, quae est citra Pharum usque ad confinia terrarum Romanae Ecclesiae, excepta civitate Beneventana cum territorio et pertinentiis eius, quae Ecclesiae remanebit eidem, ex sola gratia et mera liberalitate Sedis Apostolicae vobis vestrisque haeredibus de novo fore concessa, vosque recepisse ac tenere regnum et terram huiusmodi a dicta Romana Ecclesia sub pactis et conditionibus supra dictis. Ut autem praedicti negotii consummatio, et haec nostra collatio, concessio et investitura ac revocatio, ac alia praemissa illibata perpetuo maneat et inconcussam semper obtineant firmitatem, praesens instrumentum seu praesentes litteras sigillorum nostrorum munimine roboratas vobis duximus concedendas. Actum Romae apud Lateranum in basilica Sancti Salvatoris, quae appellatur Constantiniana, ante sacratissimum altare ipsius basilicae decimoquinto kalendas iulii, anno Domini 1265, pontificatus vero praedicti Clementis Papae quarti anno primo.

Clausulae.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam etc.

Datum Perusii per manum magistri Michaelis de Tholosa S. R. E. vice-cancellarii, secundo nonas novembris, indictione nona, incarnationis dominicae anno millesimo ducesimo sexagesimo quinto, pontificatus vero domini Clementis Papae quarti anno primo.

Dat. die 4 novem. 1265, pontif. anno 1.

XII.

Quod prope Ecclesias fratrum Minorum conventualium ordinis Sancti Francisci non possit novum monasterium construi vel acquiri ab ordinibus in paupertate fundatis, vel cuiuscumque ordinis monialibus, infra spatium trecentum annorum.

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Causae faciendi decreti. — Decretum. — 2. Qui ordines in paupertate

fundati intelligantur. — 4. Obstantium derogatio.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis generali et provincialibus ministris, ac universis fratribus ordinis fratrum Minorum, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Ad consequendam gloriam coelestis patriae, sic divina pietas humilitatem vestram per suam gratiam cernitur allexisse, quod semper ad hoc intenti estis et vigiles, ut illam vobis et proximis per innocentis vitae studium acquiratis. Haec enim et alia sancta pauperrimae religionis vestrae merita nos inducunt, quod simus ex intimo cordis affectu solliciti, ut in omnibus, quae ad Dei laudem et tranquillum statum devotionis vestrae cupitis, habeamus providentiae studium efficacius.

Causae faciendi decreti.

§ 1. Sane, non sine quadam turbatione animi frequenter audivimus, quod inter vos et religiosos aliquos, illa de causa aemulationis et dissensionis materia oriretur, quia ipsi domos et ecclesias regulares iuxta loca vestra, non sine vestro gravi praedictio et dispendio manifesto, quandoque construere praesumebant. Cum itaque ad apostolici spectet officii dignitatem, de regno militantis Ecclesiae cuiuslibet scandali materiam abolere, nos digne volentes, quod huiusmodi aemulationis et dissensionis occasio per diligentiae nostrae studium amputetur, auctoritate praesentium ordinamus et districte inhibemus, quod nulli liceat amodo de Praedicatorum poenitentiae Iesu Christi, B. Mariae de Monte Carmelo, eremitarum S. Augustini, Sanctae Clarae, aliisque ordinibus in paupertate fundatis, nullique mulierum de praedictis, seu quibuscumque aliis ordinibus, aliquod monasterium, ecclesiam vel oratorium aedificare seu construere, nulli quoque saeculari vel religioso cuiuscumque professionis ecclesiam vel monasterium seu oratorium iam aedificatum in aliquem transferre de ordinibus memoratis infra spatium tre-

Decretum.

SUMMARIUM

centum annarum a vestris ecclesiis mensurandarum per aerem, etiam ubi alias recte mensurari loci dispositio non permittit. Praeterea statuimus, ut quicquid contra huiusmodi ordinationis et inhibitionis nostrae tenorem ex tunc in antea aedificatum fuerit, diruatur.

§ 2. Et ne de notitia ordinum, et quantitate annarum huiusmodi aliqua possit dubitatio exoriri, illos ordines in paupertate fundatos, qui ex regula vel constitutionibus suis, extra septa ecclesiarum monasteriorum suorum vel officinarum eorum, et clausuram ipsarum, nullas debent possessiones habere: quod si aliquis de ordinibus ipsis possessiones in aliquibus membris suis habere, in aliis vero non habere noscatur, eum quoad ordinationem, inhibitionem et statutum huiusmodi praedictis ordinibus in paupertate fundatis annumerari volumus:

§ 3. Et quamlibet annarum ipsarum octo palmorum longitudinem continere.

§ 4. Non obstantibus varia locorum consuetudine, sive privilegiis, indulgentiis seu litteris quibuscumque tam supradictis, quam mulieribus vel eorum alicui, ab Apostolica Sede sub quacumque forma concessis seu etiam concedendis, quae de praesentibus specialem et expressam non fecerint mentionem.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam etc.

Datum Perusii duodecimo kalendas decembris, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 20 novembris 1265, pont. anno 1.

XIII.

Destinatio legatorum, qui Carolum Andegavensem, eiusque uxorem, in Urbe Siciliae reges coronent et inungant, homagium nomine Romanae Ecclesiae ab eisdem recepturi (1).

(1) Ex Regest. Vatic.

Exordium. — 2. Caroli regis regumque Francorum encomium. — 2. Regalis dignitas ei concessa. — 3. Mandatum (de quo in rubrica).

Clemens episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri Rodulpho episcopo Albanen., et dilectis filiis Adriano tituli Sanctae Praxedis presbytero, Riccardo Sancti Angeli, Gottifredo Sancti Georgii ad Velum Aureum, et Matthaeo Sanctae Mariae in Porticu, diaconis cardinalibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Rex regum et Dominus dominantium, Dei clementissimus filius Iesus Christus, honore multiplici reginam praefulgidam, sanctam videlicet Ecclesiam sponsam suam, quam sibi clementer inseparabili foedere coniungi voluit, de sua ineffabili clementia insignivit; sed in eo potissime ipsam honorabilem et felici reddidit statu fulgentem, quod eidem tantam tribuit plenitudinem potestatis, ut personis quantumque sublimitate conspicuis in his possit adesse magnifice, per quae ipsae clari nominis titulum, et famosae consequantur potentiae incrementum.

§ 1. Sane contemplari clarissima merita purae devotionis et fidei, quibus inclytae recordationis reges Franciae inter catholicos noscuntur mundi principes claruisse, nobis, et eidem Ecclesiae spiritualium producit affluentiam gaudiorum, propter quod fervens in mente nostra consurgit affectio, ut erga charissimum in Christo filium nostrum Carolum illustrem regem Siciliae, qui de illorum benedicta progenie dignoscitur processisse, sic nostra, et ipsius Ecclesiae abundet gratia penes devotos affluere multipliciter consueta, ut qui sibi regnum Siciliae ad nos et eandem Ecclesiam pertinens dextera liberali contulimus, personam suam illius favoris affluentia prosequamur, per quem honoris magnitudo sibi Domino annuente proveniat, et votivae materia prosperitatis accrescat. Quid

enim, secundum Deum, in rege devotissimo quaeritur, nisi fidei firmamentum, iustitiae zelus et affluentia pietatis? Quid circa saecularia laus commendat humana? utique affabilitatem benivolam, beneficentiae gratiam et perspicacis providentiae maiestatem. Haec profecto in eodem rege comperimus, et ex his illa dilectio provenit, quam ipse apud Largitorem omnium gratiarum sibi velut haeres dilectissimus vendicavit.

§ 2. Pensantes igitur, quod extollitur honor Matris Ecclesiae tali a suis uberibus filio dependente, quodque sui status praeminentia in maternae cedit exaltationis augmentum, eum intra praecordia nostra suscepimus, ad hoc praecipuis studiis intendentes, ut regalis magnificentia culminis felicibus auspiciis exaltetur.

§ 3. Quia vero dictus rex Siciliae a nobis filiali confidentia postulavit, ut cum ipse dictum regnum iam annuente Deo, praevioque salutis angelo, ad hoc intrare in manu potenti, et brachio intendat extento, quod velut athleta Christi strenuus potenter eiciat, ac ibidem agrum dominicum spurcitiis Saracenorum expurget, ecclesias quoque ac personas earum libertati restituat, et eos, qui sunt exules, Ecclesiae memoratae praetextu reducat ad propria, necnon Dei populum in regno constitutum eodem a compede servitutis, quo illum alter Pharaon diu detinuit alligatum, prorsus absolvat, sibi et charissimae in Christo filiae nostrae illustri reginae uxori suae diademata imponi regia, et eosdem more inungi debito faceremus, nos de vestra circumspectione ac industria probata confisi, vos velut viros sensatos et providos virtutum multitudine redimitos, in arduis et magnis expertos, ac honorabilia, imo praecipua membra Ecclesiae ad peragenda huiusmodi coronationis et inunctionis solemnia duximus fiducialiter eligendos, committentes vobis super his plenarie vices nostras, ita quod tu, frater venerabilis episcopo Albanen.,

Bull. Rom. Vol. III. 96

regem et reginam inungas eosdem, vosque universi, vel illi vestrum, qui praesentes fuerint, eisdem coronas praedicti regni Siciliae tribuatis, eorumque vertices inclytos reddatis illarum insignitis cum solitis solemnitatibus decoratos.

§ 4. Quocirca mandamus, quatenus in urbem convenientes in unum eadem solemnia iuxta huiusmodi formam vobis traditam, in nomine ac virtute Altissimi prudenter, honorifice ac etiam diligenter, prout decet, tam arduum et solemne negotium exequi studeatis. Speramus enim in Domino, quod iidem rex et regina tantae gratiae magnitudinem memoriae signaculis taliter alligabunt, quod in delectationem eis veniet omnium Conditori per virtuosae vitae studium, et sanctae ipsius Ecclesiae placere iugiter per sinceram devotionis augmentum.

§ 5. De clementia quoque Regis Superi confidimus, quod ipse diutinam afflictionem et lacrymas afflictorum praefati regni ex alto prospiciens, ac intentionem puram et bonam ipsius regis Siciliae clementer advertens, ei, qui iustam scientiam et piam causam prosequitur, de parte opposita triumphum desiderabilem largietur. Caeterum quia ex certis pactis inter Ecclesiam et regem eosdem haberi dignoscitur, quod dictus rex nobis et eidem Ecclesiae homagium ligium pro regno ipso et terris aliis sibi ab Ecclesia praefata concessis exhibere tenetur, volumus quod huiusmodi homagium pro nobis ac dicta Ecclesia recipere nullatenus omittatis. Per praemissa siquidem coronationis et inunctionis solemnia Pannonitan. seu aliquibus aliis Ecclesiis vel quibuscumque personis aut locis, ex eo quod eisdem solemnibus non intersunt, vel quod illa in Sede ipsa non fiunt, aut alias nullum volumus in posterum praedictum generari.

Datum Perusii quarto kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 29 decem. 1265, pontif. anno 1.

Qui ordines in paupertate fundati intelligantur.

Obstantium derogatio.

Regalis dignitas et concessa.

Mandatum (de quo in rubrica).

Exordium.

Caroli regis, regumque Francorum encomium.

XIV.

*Sequitur Carolo Siciliae regi
in idem argumentum (1).*

SUMMARIUM

Exordium. — Legatos aut destinatos ad eum coronandum et inungendum: — Quibus mandat ab eo homagium ligium praestari.

Clemens episcopus servus servorum Dei, charissimo in Christo filio Carolo regi Siciliae illustri, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Odorem agri pleni, cui benedixit Dominus, in te benedictionis filio sentire gaudemus, aromata considerando virtutum et strenuitatem attendendo gestorum laudabilium quibus tua excellentia per divinam redditur gratiam insignita. Nam quod secundum Deum in rege catholico quaeritur fidei firmamentum, iustitiae zelus et affluentia pietatis, quid in ipso circa saecularia laus humana commendat, affabilitatem nempe benivolam, beneficentiae gratiam et circumspicuae industriae maiestatem; haec in te profecto comperimus, et ex his circa personam tuam in nobis exuberat illa dilectio, quam apud Regem coelorum tibi velut haeres dominicus vendicasti. Pensantes igitur, quod extollitur honor matris Ecclesiae tali a suis uberibus filio dependente, quodque tui status praesentia in matris cedit exaltationis augmentum, te intra praecordia nostra suscepimus, ad hoc praecipuis studiis intendentes, ut regalis magnificentia culminis felicibus auspiciis exaltetur. Et ut tibi clarius pateat affectus apostolici plenitudo, petitionem tuam, quam nobis fecisti porrigi fiducia filiali, videlicet, quod te et charissimam in Christo filiam nostram reginam illustrem uxorem tuam coronari et more inungi regio faceremus:

Legatos aut destinatos ad eum coronandum et inungendum:

Nos paternis affectibus admittentes, venerabilem fratrem nostrum Rodolphum Albanensem episcopum et dilectos filios nostros Adrianum tituli Sanctae Praxedis

(1) Ex Regest. Vatic.

presbyterum, Riccardum Sancti Angeli, Gottifredum Sancti Georgii ad Velum Aureum, et Matthaeum Sanctae Mariae in Porticu, diaconos cardinales, viros utique probatae circumspectionis et vitae ac industriae praecellentes, viros virtutum multitudine insignitos, expertos in arduis, tuique honoris et nominis amatores, honorabilia quoque membra ipsius Ecclesiae, ad huiusmodi coronationis et inunctionis solemnia peragenda in urbem, in qua moraris, duximus destinandos, eis super his committentes per apostolicas litteras plenarie vices nostras.

Speramus enim in Domino, quod tu et praedicta regina de manu tam praecellentium, tam venerabilium personarum, quas hilariter recipi et tractari, immo in quibus personam nostram honorari deprecimur, receptis, Domino annuente, feliciter fastigii regalis insigniis, magnitudinem huiusmodi gratiae tabulis vestrae memoriae taliter imprimetis, quod semper in delectationem vobis veniet Supremo Regi per virtuosae vitae studium, et Ecclesiae matri vestrae placere iugiter per sinceram devotionis augmentum.

Ad haec quia ex certis pactis inter Ecclesiam et te, charissime filii, haberi dignoscitur, quod tu pro regno Siciliae ac terris aliis tibi ab Ecclesia ipsa concessis homagium facere ligium nobis et Ecclesiae praefatae teneris: Nos attendentes, quod his diebus tibi ad nostram praesentiam, et nobis ad dictam urbem accedere grave foret, serenitatem tuam requirimus et rogamus, tibi per apostolica scripta mandantes, quatenus cardinalibus ipsis, quibus hoc a te recipiendum commisimus, affectu prompto et libero pro nobis et dicta Ecclesia homagium facias memoratum, te in his et aliis, quae honorem Ecclesiae praefatae respiciunt, prout de tua sinceritate confidimus, taliter habiturus, quod exinde tibi laudis humanae praeconium et benedictionis divinae proveniat incrementum.

Quibus mandat ab eo homagium ligium praestari.

Datum Perusii tertio kalendas ianuarii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 30 decembris 1265, pont. anno 1.

XV.

Quod inquisitores haereticae pravitatis describi faciant in statutis civitatum leges editas ab Innocentio IV contra haereticos, magistratus saeculares ad id cogendo.

SUMMARIUM

Exordium. — 1. Decretum (de quo in rubrica). — 2. Magistratus ad id censuris cogendi. — Obstantium derogatio.

Clemens episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis fratribus Praedicatorum et Minorum ordinum, inquisitoribus haereticae pravitatis per Italiam, auctoritate Sedis Apostolicae deputatis, et in posterum deputandis, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Ad extirpanda de medio populi christiani haereticae pravitatis zizania, quae abundantius solito succreverunt, superseminante illa licentius his diebus homine inimico, tanto studiosius iuxta commissam nobis sollicitudinem insudare proponimus, quanto perniciosius neglexerimus eadem in necem catholici seminis pervagari.

Decretum (de quo in rubrica).

§ 1. Ut autem adversus huiusmodi nequitiae operarios consurgant, stentque firmiter Ecclesiae filii, ac orthodoxae Fidei zelatores, constitutiones quasdam felicitis recordationis Innocentius Papa praedecessor noster ad extirpationem haereticae pestis edidit, et tam ipse, quam felicitis memoriae Alexander Papa praedecessor noster, dilectis filiis potestatibus, sive rectoribus, consulibus, capitaneis, antianis, consiliis et communitatibus civitatum, castrorum, aliorumque locorum per Italiam constitutis, mandarunt, ut constitutiones ipsas in suis conscribi capitularibus facerent et exacta diligentia observarent. Unde praedictis potestatibus, sive rectoribus, consulibus, capitaneis, antianis, consiliis et communitatibus damus nostris litteris in mandatis, ut ipsi

et singuli eorum, constitutiones easdem, cum quibusdam adiectionibus, modificationibus et declarationibus per dictum Alexandrum praedecessorem nostrum, et etiam per nos factas, conscribi in suis capitularibus facientes, nullis inde temporibus abolendas, secundum eas contra omnem haeresim se adversus hanc Sanctam Ecclesiam extollentem, sine aliqua omissione procedant.

§ 2. Quocirca si dicti potestates, sive rectores, consules, capitanei, antiani, consilia et communitates, mandatum nostrum super hoc neglexerint adimplere, vos et singuli vestrum illos et singulos eorum, infra designatos vobis limites, per excommunicationem in personas et interdictum in terras eorum, monitione praemissa, appellatione remota, cogatis.

Obstantium derogatio.

§ 5. Non obstante si aliquibus a Sede Apostolica sit indultum, vel in posterum indulgeri contingat, quod personae excommunicari, ac civitates, castra, terrae et loca ipsorum interdicti non possint, sive qualibet alia indulgentia Sedis eiusdem, per quam effectus praesentium impediri valeat vel differri: et de qua, cuiusque toto tenore, de verbo ad verbum specialem et expressam in nostris litteris oporteat fieri mentionem: et constitutione de duabus dietis edita in concilio generali.

Datum Perusii decimoquinto kal. februarii, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 18 ianuarii 1266, pontif. anno 1.

XVI.

Revocatio omnium indulgentiarum et privilegiorum, quibuscumque singularibus personis ecclesiasticis vel saecularibus, quibus eis concedebatur quod interdicti vel excommunicari non possent, nec terrae eorum ecclesiastico interdicto supponi (1).

SUMMARIUM

Causae revocandorum privilegiorum (de quibus in rubrica). — 1. Decretum. — 2. Clausulae.

(1) Ex Regest. Vatic.